Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XV nr. 3813 | 4 pagini — 20 bani | Sîmbătă 12 ianuarie 1957

MECANIZARE — CREȘTEREA PRODUCTIVITĂȚII

În întreprinderile industriei lemnului din țara noastră, gradul de mecanizare este în continuă creștere. În clișeu: Retezătorul fruntaș în producție, Miron Benone de la depozitul de bușteni al combinatului forestier „21 Decembrie" — Vaduri, lucrează cu un fierăstrău electric recent sosit din R. D. Germană. fierăstrău a cărui capacitate de lucru este dublă în comparație cu fierăstraiele electrice obișnuite.

Foto: MIHAI POPESCU

DESPRE

CALITATEA, SORTIMENTELE DE MOBILĂ

ȘI MĂSURI NECESARE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA SITUAȚIEI EXISTENTE

Interviul nostru cu tovarășul ing. MIHAI SUDER, ministrul Industriei Lemnului

Primul an al celui de al doilea plan cincinal a marcat o nouă dezvoltare a industriei bunurilor de larg consum. Anul 1957, ca și anii următori, cînd, în lumina plenarei C.C. al P.M.R., toate ramurile economiei naționale vor conlucra mai mult la îmbunătățirea aprovizionării populației, producția bunurilor de consum va cunoaște o creștere și mai substanțială. Pe această linie, sarcini de seamă revin și industriei lemnului. Dînd curs cererilor unor cititori, redacția noastră s-a adresat tov. ing. Mihai Suder, ministrul Industriei Lemnului, cu rugămintea de a răspunde la cîteva întrebări privind activitatea acestui sector industrial, cu referiri în special la industria producătoare de mobilă.

— Care a fost — în anul care a trecut — aportul industriei lemnului la sporirea cantităților de produse destinate populației?

— Nu de mult, noi am făcut bilanțul activității pe anul 1956, așa că mă pot referi la date concrete. Am să mă opresc la sectorul produse finite din lemn, al cărui produs principal este mobila. În anul care a trecut, industria lemnului a pus la dispoziția populației însemnate cantități de mobilă diferită. Să vă dau și cîteva cifre: 41.800 diferite tipuri de dormitoare, 13.000 camere studio, 24.200 bucătării, 230.000 scaune etc. Desigur, alte cantități însemnate de mobilă au fost produse și de cooperația meșteșugărească.

Paralel cu preocuparea pentru creșterea producției de mobilă, au fost întreprinse măsuri pentru realizarea unor sortimente noi cerute de consumatori. IPROFIL-București, de pildă, a executat camera combinată „Prahova tip 3", care prezintă îmbunătățiri substanțiale atît din punct de vedere constructiv cît și al finisajului.

Aceste îmbunătățiri au dus din păcate la depășirea prețului de cost. Însă aceasta nu a lezat cu nimic interesele cumpărătorilor, prețul de vînzare rămînînd același.

Tot pentru mărirea numărului de sortimente, s-a înființat la IPROFIL București, anul trecut, pentru prima oară în industria produselor finite din lemn, un atelier numit „cap de serie", unde după proiectele elaborate de către Institutul de cercetări și experimentări pentru industria lemnului, se produc serii mici, pînă la 25 bucăți. Aceste „capete de serii" s-au pus în vînzare prin magazinul „Mobila" și au servit la stringerea observațiilor necesare efectuării ulterior a seriei industriale. În acest atelier s-au executat diferite tipuri de divane studio, diferite tipuri de bibliotecă și mese, o cameră combinată denumită „Miorița" etc.

Noi sortimente s-au introdus în producție și la fabricile „Simo Geza" din Tg. Mureș și la IPROFIL-Bradul Ardelean. Dormitorul „Sovata" de pildă, trecut în producție la fabrica din Tg. Mureș, este mult îmbunătățit ca formă, construcție și finisaj față de vechiul tip de dormitor. La noul sortiment, piesele masive au fost înlocuite în mare parte cu cherestea din fag, rezultînd astfel un produs de calitate superioară.

• 41.800 diferite tipuri dormitoare produse în 1956 • Magazinul „Mobila" trebuie să-și mărească contribuția la îmbunătățirea calității mobilei • Materia primă și materialele nu corespund întotdeauna cerințelor • Pentru înlocuirea metodelor meșteșugărești cu procedee tehnologice înaintate.

La rîndul său, sectorul de mobilă curbată a adus în 1956 o serie de noutăți în producția bunurilor de larg consum. S-a executat astfel mobilă curbată tapițată (scaune, fotolii, taburete) și un prototip de garnitură de hol expus în momentul de față la magazinul „Mobila" din Capitală.

— Ați pomenit mai înainte de magazinul „Mobila", care aparține Ministerului Industriei Lemnului. Cum se explică că ceea ce se găsește în acest magazin nu există în rețeaua comercială nici din punct de vedere al calității nici al sortimentelor?

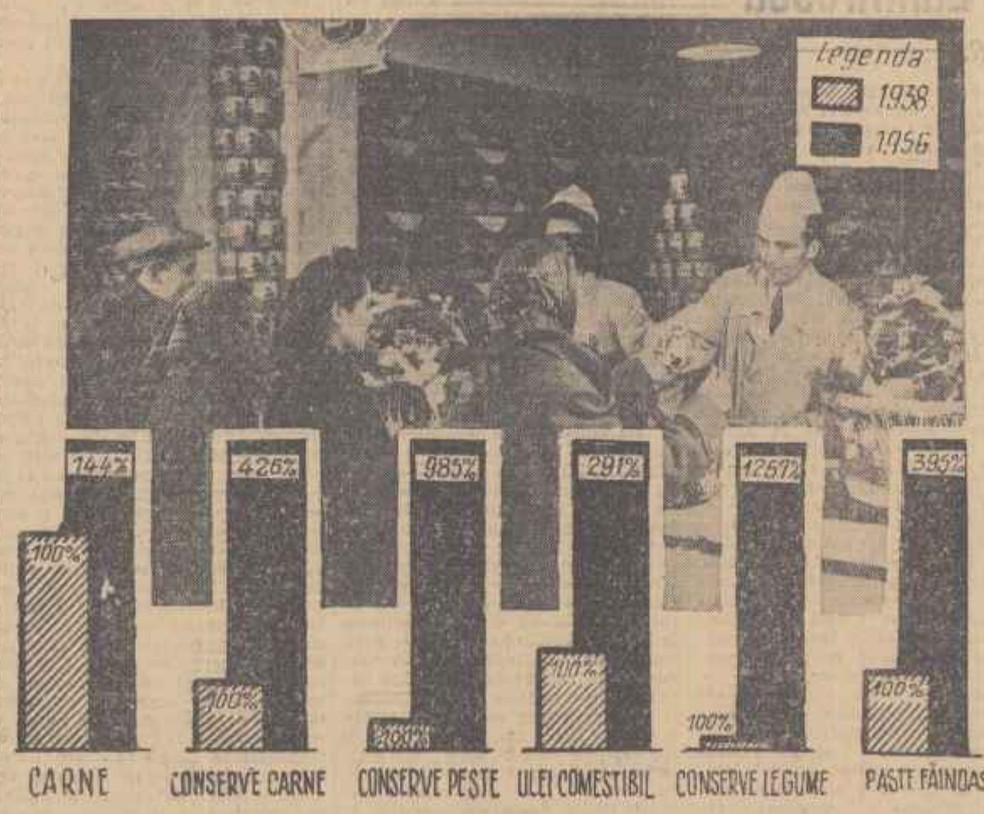
— Este foarte adevărat că mobila prezentată în magazinul ministerului nostru nu se găsește în restul magazinelor de același gen. Și iată de ce: Magazinul „Mobila" a fost înființat în scopul de a prezenta publicului tipuri noi executate de întreprinderile Ministerului Industriei Lemnului și de atelierul de prototipuri al Institutului de cercetări, de a culege sugestiile și observațiile publicului, pe baza cărora să se poată apoi proiecta definitiv pentru producția de serie. Prototipurile create sînt astfel expuse o perioadă de 2-3 luni de zile, în care timp se notează observațiile. Numai după acest timp se face reproiectarea definitivă și se pregătește documentația tehnică pentru producția viitoare, care nu se poate schimba decît cel mult la un semestru. Unele dintre sortimentele care nu întrunesc condițiile dorite de consumatori nici nu mai sînt date în producție.

Majoritatea sortimentelor prezentate la magazinul „Mobila" fiind capete de serie mici, pînă la 25 garnituri, și unele chiar unicate, se desfac direct prin magazinul nostru care are de altfel și sarcina de a urmări pînă la consumatori modul de comportare a acestor produse. Așa dar, după ce se termină perioada de prezentare, cele mai bine primite sortimente sînt date în producția de serie și se găsesc pe piața consumatoare. Anul acesta dintre modelele expuse la magazinul „Mobila" se vor produce în serie și găsi la toate magazinele din țară camera combinată „Miorița", dormitorul „Tg. Mureș", camera „Dorna" și altele.

Experiența cîștigată de acest magazin în modul de prezentare, depozitare și livrare a mobilei este pozitivă și

(Continuare în pag. 2-a)

Produse alimentare mai multe și mai bune

La satisfacerea în tot mai bune condițiuni a nevoilor populației cu bunuri de larg consum, un rol însemnat îl are industria alimentară. În anii economiei noastre planificate, au fost înscrise succese însemnate în această ramură de producție. Pe baza dezvoltării continue a agriculturii, industria alimentară a primit succesiv cantități tot mai importante de materii prime, lucru ce a făcut posibilă sporirea corespunzătoare a volumului producției.

Dacă din gama produselor alimentare ne referim de exemplu numai la cîteva, așa cum arată graficul, se poate constata cu satisfacție că față de 1938, în anul 1956 nivelul producției a atins indicii următori: la carne 144 la sută, conserve de carne 426 la sută, conserve de pește 985 la sută, ulei comestibil 291 la sută, conserve de legume 1257 la sută, paste făinoase 395 la sută.

Traducerea în viață a măsurilor preconizate de recenta plenară a C.C. al P.M.R. privind dezvoltarea multilaterală a agriculturii, înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin dezvoltarea achizițiilor și contractărilor, sporirea investițiilor pentru satisfacerea nevoilor oamenilor muncii, lărgirea atribuțiilor conducerilor de întreprinderi și sfaturilor populare, va avea darul să stimuleze în anii care urmează, dezvoltarea și mai mare a industriei alimentare.

3 FEBRUARIE 1957 — ALEGERILE DE DEPUTAȚI

PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ

Foi volante în sprijinul agitatorilor

Pentru a veni în sprijinul agitatorilor în perioada campaniei electorale, Consiliul Central F.D.P. a luat inițiativa tipăririi unor foi volante în care sînt explicate pe înțelesul tuturor o serie de probleme actuale, interne și externe. În aceste foi volante agitatorii găsesc răspuns la următoarele întrebări: „Cum contribuim la întărirea statului nostru popular?", „Cum a devenit țărănimea, stăpînă pe pămîntul ce-l muncește?", „Care este însemnătatea creșterii productivității muncii?", „Ce realizează statul nostru pe plan social-cultural?", „Ce reprezintă reducerea prețului de cost cu 1 la sută?", „Ce a înfăptuit regimul nostru pentru înflorirea culturii?", „Cum se înfăptuiește în R.P.R. egalitatea în drepturi a tuturor naționalităților?", „În ce constă tăria forțelor păcii?", „În ce constă colaborarea frățească dintre țările socialiste?", „Ce au urmărit imperialiștii atacînd Egiptul?" și altele.

Candidatul în mijlocul alegătorilor

RĂCARI (de la corespondentul nostru). — Sala mare a căminului cultural din comuna Răcari, se umplusе de lume: alegători din Răcari, din Ghimpați, din Bălteni și din alte comune care formează circumscripția electorală nr. 38.

Nu e pentru prima dată că tov. Pavel Ștefan, președintele comitetului executiv regional, se află printre cetățenii din Răcari și tocmai de aceea firul vorbelor a început a se lega chiar din primele clipe. Și Gh. Constanda din Răcari, și Ilie Marinescu din Bălteni, și Vasile Dumitrașcu din Colacu, și I. Mărgărit din Ghimpați și alți țărani muncitori, colectiviști sau țărani întovărășiți, i-au spus cu încredere candidatului tot ceea ce îl preocupă. Unul dintre vorbitori a spus că ar fi necesar să ia ființă un S.M.T. la Răcari, altul că trebuie electrificată și cea de a doua jumătate a satului Bălteni, aproape toți însă au avut aceeași mare dorință: ca la Răcari să ia ființă o școală de 11 ani de care să beneficieze și absolvenții a 7 clase din alte comune ale raionului.

Rînd pe rînd, tov. Pavel Ștefan a răspuns tuturor. În lumina recentei Rezoluții a C.C. al P.M.R., care prevede înlocuirea cotelor obligatorii cu achiziții și contractări, tov. Pavel Ștefan a arătat importanța participării largi a sătenilor la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe, care la rîndul lor asigură produse industriale tot atît de necesare țărănimii muncitoare ca și pîinea pentru muncitori.

Toți cei de față au aprobat cu însuflețire cuvintele candidatului, angajîndu-se să răspundă grijii permanente pe care le-o acordă partidul.

În ceea ce privește școala, angajamentele au fost tot atît de însuflețite. Pe de o parte locuitorii comunei Răcari s-au angajat să contribuie cu bani și muncă voluntară la construirea unei anexe de 4 clase la școala de 7 ani din comună, pe de altă parte, în numele statului popular regional, tov. Pavel Ștefan s-a angajat să sprijine lucrarea cu tehnicienii de specialitate și materiale, așa fel ca pînă la 1 Mai construcția să fie gata. Tot în același timp se va termina și construcția cinematografului din Răcari, se va amenaja un parc și se vor începe noi acțiuni de ridicare economică și culturală a satelor din această circumscripție.

Cronica electorală

BAIA MARE — În satele și orașele raionului Baia Mare, peste 15.000 agitatori își desfășoară o intensă muncă de agitație în campania electorală. În discuțiile lor cu alegătorii, agitatorii vorbesc cetățenilor despre evenimentele interne și internaționale, despre realizările regimului nostru și importanța actualelor alegeri. De exemplu, agitatorul Francisc Iakubka, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Urziceni, a vorbit de curînd sătenilor despre farsa alegerilor din trecut. Un alt agitator, tov. Ivan Gheorghe din comuna Pomi, a discutat cu țăranii muncitori despre necesitatea formării unei cooperative agricole cu rentă în comuna lor.

Roadele muncii de agitație nu întîrzie să se arate. Astfel, după ce agitatorii au prelucrat documentele recentei plenare a C.C. al P.M.R., colectiviștii din comuna Petin, raionul Satu Mare, s-au angajat să contracteze și să valorifice anul acesta 5 vagoane cereale. De asemenea, luînd cunoștință de noile hotărîri ale partidului, colectiviștii din comuna Cărășeu au contractat să vîndă statului 40 porci grași.

ORADEA — Activitatea casei alegătorului nr. 1 din comuna Marghita se bucură de o bună apreciere din partea cetățenilor din această localitate. Agitatorii care-și desfășoară activitatea la această casă a alegătorului, se îngrijesc, întotdeauna din vreme ca programul zilnic să fie cît mai variat și atrăgător. Tocmai de aceea, casa alegătorului din Marghita, capătă zilnic o mare afluență de vizitatori. Serile trecute, bunăoară, această casă a alegătorului a găzduit întîlnirea tinerilor din comună cu ilegalistul Vasile Bocskai care a vorbit celor 80 de tineri adunați aici, despre alegerile din vremea guvernelor capitaliste și moșierești, precum și despre democratismul larg al alegerilor de astăzi.

Inginerul

Ing. LARISA MAICU,
de la țesătoria „Flamura Roșie" din Capitală, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 18 Bd. Mărăgești.

Vor vota pentru prima oară

Studentele de la căminul din strada Miliției nr. 4 care împlinesc în cursul acestei luni 18 ani și vor vota pentru prima oară la alegerile din 3 februarie au ținut să se ducă la centrul lor de afișare nr. 1, din raionul N. Bălcescu pentru a vedea dacă sînt trecute pe listele de alegători. Lidia Bolteanu, Viorica Anca, Livia Ioniță, Constanța Ghinea și Viorica Nicolau au apărut toate, foarte grăbite, în ușa centrului, cu servietele subsoară. Le-a primit responsabilul centrului, care le-a invitat să ia loc. A luat cuvîntul Lidia Bolteanu:

— Nu avem timp tovarășe, sîntem în examene și ne-am repezit aici ca să vedem dacă sîntem înscrise în liste.

— Numele și adresa vă rugăm.

Ele repetă numele și toate indică aceeași adresă: str. Miliției 4. Responsabilul găsește imediat cartea:

— Vîrsta?

— Optsprezece ani! — răspunde triumfătoare una din ele.

— Sînteți înscrise. Poftim — și responsabilul le arată fila cu numele lor.

— Mai avem și alte tovarășe la cămin care sînt în examene și vor veni să vadă listele.

Prezentarea scrisorilor de acreditare de către Ambasadorul Greciei la București

La 11 ianuarie a. c., președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, dr. Petru Groza, a primit pe domnul Antonios J. Poumpouras, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Greciei în Republica Populară Română, care și-a prezentat scrisorile de acreditare.

Ambasadorul Greciei a fost însoțit de Nicolaos C. Diamantopoulos, secretar de Ambasadă, și de Evanghelos G. Lykouris, Nicolaos A. Hourmouzis, Constantinos G. Gherolymatos și Stella Vassiliou, atașați de ambasadă, care au fost prezentați dr. Petru Groza.

La remiterea scrisorilor de acreditare au fost de față: Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Aurel Mălnășan, locțiitor al Ministrului Afacerilor Externe, Pavel Babuci, director în Ministerul Afacerilor Externe, Caius Frențescu, director ad-interim al Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, și Ion Vrabie, directorul Cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale.

După prezentarea scrisorilor de acreditare, a avut loc o convorbire amicală între președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. Petru Groza, și ambasadorul Greciei, Antonios J. Poumpouras.

(Agerpres)

Punctul pe i

În timp ce de la un capăt al țării la celălalt, trenul face maximum 20 ore, o scrisoare trimisă de la București la Ploești face mai multe zile.

— Ce de trenuri ne-au oprit pe drum! Și ne mai critică pe noi că venim tîrziu cu scrisorile...

Desen de GH. CHIRIAC

DE CE CIRCULĂ DEFECTUOS TRAMVAIELE ȘI AUTOBUZELE DIN CAPITALĂ

În nenumărate rînduri, cetățenii Capitalei au avut ocazia, așteptînd în stațiile de tramvai sau autobuz, să audă diverse comentarii puțin favorabile în legătură cu circulația acestor vehicule. Disputele sînt și mai aprinse atunci cînd așteptînd la nesfîrșit aceste mijloace de transport riști să ți se ridice condica de la serviciu sau să întîrzii la un spectacol sau la o întîlnire importantă.

De cîte ori, cititorule, nu ai avut și tu aceste emoții! De cîte ori n-ai comentat s-au n-ai sezisat această problemă la organele care răspund de această treabă, cu speranța că lucrurile se vor îndrepta! Uneori poate ai avut satisfacția să constați o îmbunătățire, că după puțin timp, lucrurile să revină la situația de mai înainte. Și iarăși te-ai întrebat de ce oare nu se îndreaptă treburile și la această întreprindere, de ce pe traseul care te interesează nu se mai pune încă un tramvai sau un autobuz. Te-ai mulțumit cu aceste constatări, fără să ai posibilitatea să cunoști în amănunțime care sînt cauzele acestor stări de lucruri.

De aceea, ne-am propus în rîndurile de față să-ți înfățișăm adevăratele cauze ale greutăților ce le întîmpini, în speranța că organele competente vor rezolva odată pentru totdeauna și problema transportului în comun din Capitală.

Un parc insuficient de vehicule...

Este incontestabil că s-au depus și se depun eforturi serioase pentru îmbunătățirea transportului în comun în Capitală. Cu toate realizările obținute însă, în ultimii ani ritmul de dezvoltare a transportului în comun nu ține încă pasul cu cerințele cetățenilor, din care cauză deservirea populației nu se face satisfăcător.

O primă problemă care se desprinde din analiza felului cum se efectuează transportul în comun este insuficientul parc de tramvaie și autobuze. Întreprinderea de transporturi București, căutînd să satisfacă în mai mare măsură cerințele populației, a efectuat în ultimii ani lucrări de prelungire la o serie de linii, înființînd totodată și altele noi. Efectuînd aceste lucrări, era necesar ca și parcul de vagoane și autobuze să se dezvolte în aceeași măsură, dacă nu mai mult. Așa ar fi trebuit să se întîmple. Lucrurile însă dovedesc cu totul altfel. Parcul actual de autovehicule nu s-a înmulțit în raport cu întreaga dezvoltare a Capitalei și cu cerințele de transport ale populației. Iar vagoanele noi construite la fabrica „Electroputere" din Craiova, precum și autobuzele marca „Mao Tze-dun" au prezentat și prezintă o serie de defecțiuni din care cauză nu au putut acoperi nevoile legate de întreaga dezvoltare a transportului în comun în Capitală.

De aceea, ne-am propus în rîndurile de față să-ți înfățișăm adevăratele cauze ale greutăților ce le întîmpini, în speranța că organele competente vor rezolva odată pentru totdeauna și problema transportului în comun din Capitală.

Un parc insuficient de vehicule...

Este incontestabil că s-au depus și se depun eforturi serioase pentru îmbunătățirea transportului în comun în Capitală. Cu toate realizările obținute însă, în ultimii ani ritmul de dezvoltare a transportului în comun nu ține încă pasul cu cerințele cetățenilor, din care cauză deservirea populației nu se face satisfăcător.

O primă problemă care se desprinde din analiza felului cum se efectuează transportul în comun este insuficientul parc de tramvaie și autobuze. Întreprinderea de transporturi București, căutînd să satisfacă în mai mare măsură cerințele populației, a efectuat în ultimii ani lucrări de prelungire la o serie de linii, înființînd totodată și altele noi. Efectuînd aceste lucrări, era necesar ca și parcul de vagoane și autobuze să se dezvolte în aceeași măsură, dacă nu mai mult. Așa ar fi trebuit să se întîmple. Lucrurile însă dovedesc cu totul altfel. Parcul actual de autovehicule nu s-a înmulțit în raport cu întreaga dezvoltare a Capitalei și cu cerințele de transport ale populației. Iar vagoanele noi construite la fabrica „Electroputere" din Craiova, precum și autobuzele marca „Mao Tze-dun" au prezentat și prezintă o serie de defecțiuni din care cauză nu au putut acoperi nevoile legate de întreaga dezvoltare a transportului în comun în Capitală.

De aceea, ne-am propus în rîndurile de față să-ți înfățișăm adevăratele cauze ale greutăților ce le întîmpini, în speranța că organele competente vor rezolva odată pentru totdeauna și problema transportului în comun din Capitală.

Cîteva exemple sînt edificatoare în această direcție. Din întregul parc de vagoane-motor de mare capacitate primite de I.T.B. de la „Electroputere" și care trebuiau să facă față cerințelor de transport, la 50 li s-au defectat motoarele numai după cîteva luni. Din acest număr, 25 au și fost transformate în remorci, deoarece nici după un an de zile nu s-au putut repara motoarele: restul stau și în prezent pe butuci în depoul Dudești. Același lucru se poate spune și despre unele autobuze executate de fabrica „Mao Tze-dun". Nici un an nu a trecut de la darea lor în exploatare și circa 30 de bucăți au și intrat în reparație capitală. Iată deci cum lipsa de preocupare pentru buna calitate a ceea ce produc întreprinderile „Mao Tze-dun" și „Timpuri Noi". — deoarece la această ultimă unitate sînt făcute motoarele pentru tramvaie — provoacă mari greutăți I.T.B.-ului și în același timp cetățenilor Capitalei.

Dar pentru că a venit vorba de tramvaiele construite la „Electroputere" nu este lipsit de interes să arătăm și un alt aspect, nu mai puțin grav. Sistemul de frînă și de deschidere a ușilor la aceste tramvaie este făcut pe bază de aer comprimat. Aerul pentru această operație este produs de un compresor instalat pe fiecare vagon motor. Deci, fără acest compresor vagonul nu poate circula. Așa stînd lucrurile, este inexplicabil cum de nu s-a putut pune la punct nici pînă în prezent o documentație corespunzătoare pentru construirea compresoarelor necesare tramvaielor. Oare nu produce industria noastră mașini mult mai complicate decît aceste compresoare? Faptele dovedesc că da. Comoditatea unor cadre tehnice de la Uzinele „23 August", unde se construiau aceste compresoare, a făcut însă ca fabricarea lor să eșueze și nimeni să nu se mai intereseze de această problemă. Nici Comitetul de Stat al Planificării care a planificat anul trecut construirea unui număr de 70 vagoane motor nu a obligat Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini să fabrice și aceste compresoare și nici nu s-a îngrijit cel puțin ca ele să fie aduse din import. Acest lucru a făcut ca tramvaiele să nu poată fi întrebuințate un timp destul de îndelungat. În ultimă instanță s-au scos compresoarele de la tramvaiele vechi și s-au montat la cele noi. Aceasta însă nu poate să fie o rezolvare. De aceea problema compresoarelor și îmbunătățirea calității motoarelor de tramvai trebuie să fie în centrul preocupărilor conducerii Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini.

...care este și prost întreținut

Buna desfășurare a transportului în comun depinde în mare măsură și de felul cum este folosit și întreținut actualul parc de vagoane și autobuze. Din păcate, unele neglijențe în întreținerea vehiculelor, precum și unele reparații de mîntuială fac ca un număr destul de mare de mijloace de transport să fie în permanență scoase din circulație.

Dar problema reparațiilor are și ea mai multe aspecte. În primul rînd a-

I. FICIU

(Continuare în pag. 3-a)

Studenți în examene

„Dimineață senină și liniștită de iarnă. Grupuri de studenți purtînd sub braț cărți sau caiete, pășesc în holul înalt al Universității „C. I. Parhon". Studenții sînt în examene: examenele primei sesiuni a anului universitar. O grupă a anului III al Facultății de Istorie are în această zi examen la cursul special de „Istoria Romîniei"...

În sală, atmosfera obișnuită a tuturor examenelor: studenții schițează cu atenție pe foi de hîrtie planul viitorului lor răspuns...

— Cine dorește să la cuvîntul? — întreabă zîmbind examinatorul, tov. prof. univ. Gheorghe Ștefan.

Un scurt moment de ezitare, de fugară cercetare a celor notate pe foile de hîrtie. Apoi, un student, cu privirea deschisă se îndreaptă spre catedră. Numele: Mihai Borz. Subiectele: „A doua împărțire a provinciei Dacia", „Magistrații municipali" și „Situația juridică a sclavilor". Din oriviri examinatorul îl îndreaptă să răspundă. Studentul Mihai Borz începe expunerea primului subiect. La început frazele se frîng sub puterea emoției. Dar, pe măsură ce timpul trece, stăpînirea de sine învinge și studentul răspunde clar, stăpîn pe problemă.

În cele expuse de studentul Mihai Borz s-au strecurat și unele mici confuzii. Examinatorul le-a notat și înainte de a trece în curentul studentului calificativul, le lămurește. Pentru răspunsurile lui, studentul Mihai Borz a primit calificativul „bine". Bucuria succesului obținut la un examen greu din sesiune, l-a îmbujorat obrajii. Și examenul continuă...

Puțin emoționată, răspunde studenta Elena Dinică. După felul cum vorbește se vede clar că și studenta Elena Dinică s-a pregătit cu seriozitate pentru examen. Prof. univ. Gheorghe Ștefan apreciază faptul și notează răspunsurile și cu calificativul „bine".

Mai clar, mai documentat, răspunde studentul Laurențiu Cudric. Pentru felul cum a analizat și tratat subiectul, el a căpătat calificativul „foarte bine".

Și rînd pe rînd, alți studenți își dau șirul cum au mers de la începutul anului pînă acum...

O. BUTOI

Între două examene, studenții unei grupe a anului II al Facultății de Mecanică, de la Institutul Politehnic din Cluj, își împrospătează cunoștințele cu sprijinul asistentului Atila Paifalvi, care le explică cutia cu viteze a unui strung „Ranghet".

Foto: AGERPRES

CĂI PENTRU REALIZAREA planului de contractări și achiziții

Convorbire cu tov. Neculai Albăstroiu

președintele comitetului executiv al sfatului popular raional Craiova

Oamenii muncii din cuprinsul regiunii Craiova au primit cu multă bucurie comunicatul cu privire la lucrările recentei ședințe plenare a C.C. al P.M.R. Zeci de mii de țărani muncitori din satele regiunii au salutat cu entuziasm măsurile privitoare la înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin dezvoltarea contractărilor și achizițiilor. Manifestîndu-și dragostea și recunoștința față de grija ce le-o poartă partidul și guvernul, ei s-au angajat să contribuie din toate puterile la asigurarea fondului central de produse agricole.

În legătură cu această problemă, corespondentul nostru s-a adresat tov. Neculai Albăstroiu, președintele comitetului executiv al sfatului popular raional Craiova, solicitîndu-i răspuns la cîteva întrebări:

ÎNTREBARE: Ce avantaje prezintă pentru economia raionului introducerea noului sistem de constituire a fondului central de produse agricole?

RĂSPUNS: De la bun început vreau să arăt că în ultimul timp sistemul de cote obligatorii, foarte necesar într-o anumită perioadă de dezvoltare a economiei noastre, ajunsese să frîneze într-o oarecare măsură creșterea producției agricole. Mulți producători manifestau puțin interes pentru îmbunătățirea condițiilor de cultură a pămîntului. Mă gîndesc la executarea anumitor lucrări de irigare sau de scurgere a apelor, la aplicarea de îngrășăminte sau corective, la mecanizarea anumitor lucrări agricole, într-un cuvînt la introducerea unei agrotehnici avansate.

La aceasta contribuiau desigur și unele deficiențe ce există în sistemul de încadrare a raioanelor și comunelor în diferite categorii de fertilitate. Existau în raionul nostru comune, cum ar fi Sărbătoarea, Brabova, Belotu, comune cu pămînturi puțin fertile, dar ai căror producători erau încadrați în aceeași categorie cu cei din alte comune cu pămînt mult mai rodnic, cum ar fi Almăju, Leu și altele. Faptul că aceștia trebuiau să predea aceleași cote constituia pentru primii o sarcină la care cu mare greutate puteau face față, frînindu-le astfel interesul pentru creșterea producției agricole.

Legat de aceasta, acest sistem a frînat în ultima vreme și dezvoltarea șeptelului de animale și în special a celor producătoare de lapte. Întrucît orașul Craiova, cel mai mare centru consumator din regiune, se găsește în raza raionului nostru, întreaga aprovizionare a populației cu produse lactate era asigurată de comunele din raion. Or ce se întîmpla? Pentru a nu mai avea bătaie de cap cu predarea cotelor de lapte, mulți producători n-au mai ținut vaci cu lapte și și-au împuținat efectivele de oi. Aceasta a avut ca urmare o mai slabă aprovizionare a populației orășenești cu lapte și produse lactate, al căror preț era în continuă creștere. Or, înlocuirea sistemului de cote obligatorii cu un sistem de contractări și achiziții va duce la o mai mare conteresare materială a țăranilor muncitori în creșterea producției agricole și implicit la sporirea cantității de produse agricole puse în vînzare.

Trebuie să amintesc apoi de economiile serioase ce vor fi realizate în urma reducerii aparatului de colectări atît de numeros și de complicat. Un mic calcul arată că cheltuielile pentru întreținerea aparatului de colectări, precum și celelalte cheltuieli făcute în cadrul acțiunii de colectare în raionul nostru se ridicau anual la peste 700.000 lei. La aceasta se adaogă desigur și cheltuielile mari suportate de sfatul popular, cu deplasarea numeroșilor activiști trimiși la comune să sprijine aparatul de colectări.

Or, toate acestea nu făceau decît să umfle prețul de cost al produselor colectate.

ÎNTREBARE: Cum vedeți dv. asigurarea fondului central de produse agricole în principal prin contractări și achiziții?

RĂSPUNS: Experiența de pînă acum a dovedit că țăranii muncitori sînt interesați în încheierea de contracte cu statul pentru livrarea produselor agricole. E vorba doar de multiplele avantaje de care se bucură: preț avantajos, economie de timp, etc. Cum noul sistem de asigurare a fondului central se va baza de acum în principal pe contractări și achiziții, se pune problema îmbunătățirii activității organizațiilor comerciale însărcinate cu această operație. E vorba de îmbunătățirea muncii cooperației de consum.

Mă voi lega de cîteva aspecte ale acestei probleme. În primul rînd e necesară asigurarea unei bune aprovizionări a unităților sătești ale cooperației de consum cu mărfuri de sezon corespunzătoare cerințelor populației din fiecare sat și comună în parte. În legătură cu aceasta, socot dăunătoare practica anumitor lucrători din cooperația de consum, ca cei din comunele Ciutura, Virvoru, Terpezița și altele, comune situate la peste 20 de km. de Craiova, care aduc pe piața orașului, cu prilejul tîrgurilor săptămînale, mărfurile cele mai bune din magazine, lipsind astfel pe țăranii muncitori din comunele respective de aceste mărfuri.

Se pune întrebarea: practicînd un asemenea sistem, vor mai putea fi interesați producătorii din comunele respective să-și valorifice produsele prin cooperative? În legătură cu aceasta socot că conducerea U.R.C.C. Craiova trebuie să aibă în vedere nu numai latura comercială a acestei organizații, dar și latura politico-educativă.

O altă problemă este aceea a respectării cu strictețe a prevederilor contractuale, a încrederii pe care aceste organizații trebuie s-o sădească în sufletul fiecărui producător. Și în această privință trebuie spus că în raionul nostru au existat destule lipsuri.

ÎNTREBARE: Și cum vedeți dvs. remedierea acestor deficiențe?

RĂSPUNS: În primul rînd, prin îmbunătățirea sistemului de aprovizionare a unităților sătești cu mărfurile necesare. În legătură cu aceasta se pune problema asigurării unui aparat de achizitori cinstiți și bine pregătiți atît sub latura profesională, cît și politică, ca și problema asigurării mijloacelor de transport necesare uniunii raionale.

Dar principala cale pentru lichidarea acestor deficiențe o constituie o mai mare preocupare a sfaturilor populare față de activitatea cooperației de consum. Trebuie să recunoaștem că în ultimul timp sfaturile populare din raionul nostru au scăpat din raza preocupărilor lor problemele cooperației de consum. Ori acum, sfaturile populare răspund de îndeplinirea planurilor de contractări și achiziții. De aceea, socot că sfaturile populare, în îndeplinirea acestei sarcini sînt datoare să țină socoteală că îmbunătățirea muncii cooperației de consum este cea mai importantă cale pentru asigurarea fondului centralizat de produse agricole prin contractări și achiziții și să lucreze în consecință.

Insemnate cantități de cereale valorificate prin cooperative

GALAȚI. — Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie au fost primite cu multă bucurie și încredere de țăranii muncitori. Ei se străduiesc să asigure înfăptuirea măsurilor adoptate.

După discutarea raportului ținut de tov. Gh. Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R. membrii gospodăriei agricole colective „Drum nou" din comuna Plopu, raionul Filimon Sîrbu, au valorificat 7 tone de porumb iar colectiviștii din comuna Mircea Vodă din același raion, peste 3.000 kg. de porumb. Cantități însemnate de cereale au fost valorificate și în celelalte comune ale regiunii.

În ultimele 4 zile, de exemplu, prin I.C.S. Recolta s-a valorificat o cantitate de aproape 45 tone de cereale. Gospodăriile colective și întovărășirile din raionul Filimon Sîrbu au hotărît valorificarea a 140 tone de porumb.

Totodată cooperativele de consum de la sate au luat măsuri pentru desfacerea unor cantități sporite de mărfuri industriale și alimentare. În acest an valoarea mărfurilor ce se vor vinde prin aceste unități va fi cu 77.000.000 lei mai mare decît anul trecut. În toate centrele de raioane, ca și în numeroase comune se vor înființa magazine specializate în desfacerea uneltelor agricole, a produselor electrotehnice, etc. Numai în primul trimestru prin aceste unități se vor desface mărfuri a căror valoare întrece cu 12.000.000 lei valoarea mărfurilor desfăcute în perioada corespunzătoare a anului trecut.

(Agerpres)

Poșta JURIDICĂ

ROMULUS BEȘLIU, comuna Lopătari, raionul Beceni, regiunea Ploești, ne întreabă dacă în mediul rural se reține din chiria imobilelor închiriate instituțiilor socialiste o cotă de 70% și care este temeiul legal pe baza căruia se face această reținere.

RĂSPUNS: Articolul 28 din Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 1.509/1953 arată că din sumele ce se plătesc drept chirie pentru clădirile proprietate particulară, folosite pentru orice destinație în afară de locuință, se varsă o cotă de 70% la dispoziția sfatului popular respectiv ca fond de reparații și restructurări de clădiri. Textul nu face nici o deosebire între imobilele situate în mediul urban și cele din mediul rural. Pentru a verifica interpretarea de mai sus, ziarul nostru s-a adresat Ministerului Finanțelor care prin adresa nr. 111490 din 27 septembrie 1956 ne-a răspuns că această cotă se reține și în mediul rural.

TEMISTOCLE CONSTANTINESCU, meseriaș sobar din com. Bogdănița, raionul Bîrlad, regiunea Iași, ne întreabă dacă există vreun text de lege care să acorde reduceri de impozite pentru meseriașii care sînt bătrîni sau care au o capacitate de muncă redusă.

RĂSPUNS: Decretul nr. 610 pentru modificarea și completarea Decretului nr. 153/1954 publicat în Buletinul oficial nr. 30 din 24 noiembrie 1956 privitor la impozitul pe veniturile populației reglementează în art. 2 situația arătată de dvs. Pentru bătrîni, invalizi, femeile cu copii mici sau alte persoane pentru care există dovezi certe că au în mod permanent o capacitate de muncă redusă, venitul impozabil se determină prin reducerea normei cu un procent ce se stabilește de Ministerul Finanțelor.

În consecință, urmează să faceți o cerere de reducere de impozit la circumscripția financiară în raza căreia domiciliați.

BOIANGIU EMIL din Craiova, str. Dezrobirii 54 ne arată că a fost mobilizat între 1 octombrie 1916 și 1 iunie 1919 și ne întreabă dacă această perioadă se ține în seamă la stabilirea vechimii în cîmpul muncii la calcularea pensiei.

RĂSPUNS: Situația arătată de dvs. este reglementată de Instrucțiunile privind aplicarea deciziei nr. 4/1953 a Consiliului Central al Sindicatelor.

Astfel, în capitolul A, paragraful 2, litera a, se arată că se cuprinde în vechimea în cîmpul muncii și timpul cît salariatul a făcut stagiul militar, a fost concentrat, mobilizat sau prizonier, cu condiția ca la data încadrării oricărei din aceste situații să fi avut calitatea de salariat.

Deci dacă la data cînd ați fost mobilizat ați fost salariat vi se va adăuga la vechimea în cîmpul muncii acești ani.

GHEORGHE RIZEA din Buuleții, raionul Strehaia, regiunea Craiova, ne întreabă dacă pensionarii militari beneficiază de Decretul nr. 572/1956 pentru stabilirea pensiilor minime.

RĂSPUNS: Articolul 1 din decretul de mai sus arată că pensiile minime se acordă atît pensionarilor civili cît și pensionarilor militari. În cazul dvs. urmează ca începînd de la 1 decembrie 1956 să primiți o pensie lunară de 200 lei.

Despre calitatea, sortimentele de mobilă și măsuri necesare pentru îmbunătățirea situației existente

(Urmare din pag. 1-a)

o recomandăm și unităților de desfacere ale Ministerului Comerțului Interior, unități unde rezolvarea acestor probleme lasă încă uneori de dorit.

— Răspunsul dv. este desigur lămuritor. Din păcate, după cîte știm magazinul „Mobila" este deschis de aproape trei ani și influența lui în îmbunătățirea calității mobilei nu se face încă simțită în suficientă măsură. Tocmai de aceea am vrea să aflăm cauzele care dau naștere la o serie de deficiențe în ce privește calitatea mobilei.

— Cu toate eforturile noastre depuse în ultimul timp pentru a nu prilejui o asemenea întrebare, nu putem nega existența unor deficiențe în calitatea mobilei. Aș dori chiar să arăt cîteva din cauzele care determină astfel de cazuri ce dau loc la reclamații întemeiate din partea cumpărătorilor. În primul rînd este vorba de neglijența care mai domnește în unele întreprinderi, întreprinderi unde nu întotdeauna problema calității stă pe primul plan. Să ne oprim la un exemplu. Despre IPROFIL-București am pomenit mai înainte că anul trecut a introdus în fabricație un nou tip de cameră combinată — „Prahova 3" — care este în general superior față de vechiul tip. Nefiind însă seama de uniformitatea ce se cere la darea unei culori, studiourile camerei au fost bătute în diferite nuanțe de culoare ceea ce a dat camerei complete un aspect urît. Este drept că asemenea defecte s-au constatat doar la un lot de circa 100 camere, dar aceasta a fost suficient ca să compromită noul sortiment, să dea loc la reclamații, să determine vînzarea camerelor ca piese disparate.

Multe necazuri provoacă întreprinderilor producătoare de mobilă calitatea necorespunzătoare a unor materii prime și materiale. Unele se produc chiar de către ministerul nostru. Mă refer la placajul, panelul, furnirul, produse de IPROFIL Tr. Severin, Gugești, care nu de puține ori lasă de dorit. Dacă în această direcție s-au depus și se depun încă multe eforturi, sesizările noastre rămîn uneori fără ecou atunci cînd este vorba de materiale furnizate de alte sectoare industriale. Șuruburile de pripa în lemn de la fabricile metalurgice „Muncitorul Liber"-Bacău, „9 Mai"-Salonta, „Bela Brainer"-Orașul Stalin, ne vin necorespunzătoare; șcama de bumbac livrată de fabrica „Fusul" din Galați și de uzinele textile „Moldova" are pete de ulei; sîrma pentru marginea tapițeriei, lucrată de uzinele din Cîmpia Turzii, este neflexibilă etc. O influență negativă asupra calității mobilei o are și faptul că uneori întreprinderile sînt nevoite să utilizeze în fabricație — din lipsa stocului tampon — lemn insuficient uscat.

Un ultim factor care nu trebuie scăpat din vedere este transportul și depozitarea. Condițiile cu totul necorespunzătoare în care se mai fac astăzi transportul și depozitarea mobilei dăunează foarte mult calității.

— Cum socotește conducerea Ministerului Industriei Lemnului că se poate pune capăt acestor deficiențe, ce măsuri va lua în acest an pentru îmbunătățirea calității mobilei, pentru reducerea prețului de cost.

— În ansamblul de măsuri prevăzute pentru anul acesta o mare parte se referă tocmai la asigurarea unei bune calități a mobilei, la reducerea prețului de cost pentru produsele noastre. De aceea ne-am gîndit ca în acest an să creăm în întreprinderile noastre stocuri tehnice care să permită utilizarea unor materiale bine condiționate în prealabil. Tot pe această linie extindem în 1957 uscătoriile de lemn, utilîndu-le cu aparatura modernă. O contribuție de seamă va fi adusă și de întărirea controlului calitativ pe faze de producție, control menit să asigure respectarea întocmai a riglului de fabricație.

Măsurile noastre nu se îndreaptă numai spre fabricile producătoare de mobilă. Un mare rol au întreprinderile producătoare de placaj, panel și furnir care livrează materia primă de bază pentru întreaga industrie a mobilei. Acestea au datoria în acest an să sporească producția și în special să îmbunătățească calitatea.

Pentru pregătirea tehnico-științifică a producției la toate întreprinderile din sector s-a înființat la IPROFIL-Măgura Codlei un birou de proiectare a documentației tehnice, a sculelor, verificatoarelor și a dispozitivelor care vor permite înlocuirea metodelor meșteșugărești ce se mai practică pe alocuri. În momentul de față, IPROFIL-Măgura Codlei a proiectat un model de canapea-pat, al cărei prototip este în curs de executare și la care se va aplica documentația tehnologică. Această metodă se va generaliza la toate întreprinderile importante din sector, tinzîndu-se ca pînă la sfîrșitul anului să nu se lucreze decît pe bază de documentație tehnică.

Mergînd pe linia îmbunătățirii proiectării tipurilor noi de mobilier, s-a înființat la IPROFIL-București un grup de proiectare care, pe lîngă cel existent la ICEIL, va căuta să prezinte marelui public mobilă de calitate bună și ieftină. În cadrul producției „cap de serie" de la IPROFIL-București și în atelierul de prototipuri al Institutului de cercetări se execută și diferite prototipuri (mesuțe pentru bibliotecă, biblioteci, dormitoare etc.) din plăci de aschii de lemn aglomerate produse de IPROFIL Butoiul.

Pe linia reducerii prețului de cost, măsurile noastre se îndreaptă spre extinderea inovațiilor și a metodelor noi de muncă, experimentate în cursul anului 1956. Metoda diagramei de croire rațională a placajului de pitadă, care în 1956 a adus economii sectorului de circa 300.000 lei, utilizarea deșeurilor din placaj și panel din care se pot confecționa polițe pentru dulapuri și piese componente ale produselor mici (noptiere, toalete etc.) sînt menite să ajute simțitor la reducerea consumurilor specifice, la reducerea prețului de cost.

Sperăm că în cel mai scurt timp să culegem roadele măsurilor care se iau acum.

CRONICA TEATRALĂ

DOMNIȘOARA NASTASIA de G. M. Zamfirescu

Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Pe George Mihail Zamfirescu îl iubesc foarte mulți oameni, și printre aceștia mulți care nu l-au cunoscut niciodată și mulți care erau copii nevîrstnici cînd ei a închis ochii, îl numesc și astăzi, familiar și intim, Gemi, făcînd astfel o înduioșătoare tentativă de a-l mai ține printre noi, atît de nefirească pare încă moartea lui în plină tinerețe, acum aproape douăzeci de ani. Urîsă și tristă zădărnicie! Nimic nu îmbătrînește mai cumplit decît moartea care îi pune pe alești ei direct în vîrsta eternității, despărțindu-i de noi nu prin timp, cuprins la urma urmelor în măsurătorile omenești, ci prin ceva care nu e timp, și care nu e decît neant. Contemporaneitate înseamnă coexistență, iată un adevăr pe care îl verific și-l verificăm toți cu melancolie față de morții noștri tineri. Bogdan Amaru, Alexandru Sahia, Mihail Sebastian, sau acest Gemi care, trăind n-ar fi fost încă sexagenar: totuși, cine și-l poate închipui mai tînăr decît Camil Petrescu și doar cu un an sau doi mai vîrstnic decît G. Călinescu? Nu, această îmbrățișare a golului, această fugă după fantome este înșelătoare, este de o inutilă amară tristețe. Memoria nu reține din cei ce au murit decît filmul din ce în ce mai subțiat al unei fărîme de viață care, odată cu moartea, a devenit, instantaneu, trecut, adică tot moarte: morții n-au prezent și mai ales n-au viitor, ca toți bătrînii, el fiind bătrîni la modul absolut. Pentru a-i păstra pe morți, trebuie deci să ne gîndim nu la oamenii care au fost, ci la fapta pe care au săvîrșit-o. Să-i chemăm nu pe numele lor, ci pe numele operei prin care ei înșiși s-au apărat de moarte, prin care o înfruntă. Puțini sînt oamenii cu două nume, cu două ființe, cu două vieți: una muritoare, alta inatacabilă, ireductibilă. Gemi a fost dintre aceștia și de aceea e drept că pe el să-l căutăm nu în ceea ce evocă numele de Gemi, ci în George Mihail Zamfirescu, nu într-un portret fragmentar și șters, ci într-o amplă operă de prozator și dramaturg, și mai ales în „Domnișoara Nastasia". Înțelept și plin de dragoste este actul Teatrului Muncitoresc de la Giulești care readuce în actualitate (așa cum a făcut și cu „Plicul" lui Liviu Rebreanu) o operă viguroasă și plină de interes, dînd astfel un adevărat conținut de viață și evocării inevitabile a omului frămîntat, fermecător și iubitor de bine și frumos, care a scris-o.

George Mihail Zamfirescu nu este primul scriitor al epocii noastre moderne care s-a arătat preocupat de lumea cu fizionomie morală foarte aparte a mahalalei. Nu este nici singurul, căci în generația sa, luată în mare, mulți scriitori au sondat acest suflet necunoscut și haotic și printre aceștia se pot aminti Carol Ardeleanu, Sărmanul Klopstok și I. Peltz. Descoperirea mahalalei de către literatură este un fenomen firesc și un pas pe drumul investigării universului uman modelat de orînduirea capitalistă, drum pe care literatura noastră l-a parcurs în următoarele etape: satul și drama pămîntului — tîrgul provincial și drama mediocrității, a platitudinii și chiar a neurasteniei micii burghezii — mahalaua, periferia marilor orașe, și drama căzuților la fund, a tuturor desmoșteniților lumii capitaliste. În clipa cînd George Mihail Zamfirescu și generația sa ridicau la rangul de domeniu literar această vale a plîngerii din marile cetăți, alți scriitori făceau și ultimul pas, adică pătrundeau chiar în centrul marelui monstru de asfalt, ciment și fum, în care bate inima capitalismului și încercau să ne dea literatura esențială a acestei orînduiri, literatura de oglindire a vieții citadine. Natural că această ultimă etapă ar fi trebuit să ducă la apariția masivă și la maturizarea genului specific capitalismului și vieții orășenești — romanul. G. M. Zamfirescu și generația lui, fără să se afle deci chiar în miezul problemei, au răsfrînt mult din adevăratul ei conținut în prezentarea mahalalei ca o lume zvîrlită spre fundurile mizeriei materiale și morale, de forța centrifugă a capitalismului. Prin aceasta, ei se deosebesc mult de scriitorii înaintași, care au abordat acest mediu de pildă, de Caragiale, care ne-a descris o mahala ridicolă și abjectă dar în plină vigoare socială sau de Delavrancea, care ne-a dat una idilic-patriarhală, aproape vaporoasă. Și prin aceasta, ei se situează sub semnul unei influențe, nu tocmai noi, dar abia atunci deosebit de fecundă, influența marilor scriitori realiști ruși, Dostoievski, Tolstoi și Gorki. Sub semnul lor, G. M. Zamfirescu mai ales, ne-a înfățișat această lume închisă, coicălitoare și purulentă care acuză prin însăși existența ei legea vițiului capitaliste a marilor orașe. Trebuie spus că influența marilor realiști ruși s-a exercitat asupra lui G. M. Zamfirescu într-un mod puternic dar cam sumar apăsînd pe coarda unei anume sensibilități romantice înfrigurate, depășită cu totul și cu mult atît de Dostoievski cît, și mai ales, de Gorki al cărui „Azil de noapte" de pildă are o limpezime de viziune obiectivă, realistă, care, accentuînd umanitatea eroilor săi, o hotărîncește în același timp foarte exact. Ciudat este că tocmai acest romantism tandru și sentimental accentuează pesimismul operei lui G. M. Zamfirescu, căci el se manifestă în direcția viziunii de ansamblu, ca generozitate și înțelegere față de decăderea morală cauzată de blestemul orînduirii sociale („avem toți un singur nume: durere", proclamă un glas care e al însăși conștiințe colective a decăzuților), dar nu și în acea a omului concret, din care problematica binelui și răului lipsește cu desăvîrșire, și aci stă diferența esențială dintre Zamfirescu și marii realiști ruși, diferență pe care regizorul piesei a făcut greșala de a o accentua chiar dincolo de limitele piesei. Dar realitatea este aceasta: Vulpașin ni se înfățișează ca o brută născută de elan erotic. Luca este absolut neutru sub raportul moral, prostituatele și fanții mahalalei sînt niște fiare. Vecina e o scorpie ignobilă. Iar Nastasia, Nastasia este o egoistă tragică a cărei aspirație spre mai bine are sensul concret al fericirii mic burgheze și al cărui stimulent se mărturisește în afirmarea unei ascendențe superioare mediului social al mahalalei Vese...ti, ascendența nobilă din... Popa Nan. Nastasia este o Ema Bovary a mahalalei și dragostea ei pentru Luca are același caracter frenetic, idolatru, și intolerant ca și al provincialei normande, la care se adaugă un caracter de gratitudine. — Luca fiind mai ales omul „care o va scoate din mahala", „care o va duce în Popa Nan". De altfel, ceea ce domină în caracterul său este voința, instrumentul cu ajutorul căruia se canalizează toată forța sa pasională spre soluțiile cele mai absolute, deosebindu-se prin aceasta de lumea înconjurătoare care este o lume instinctuală. Singurul om al mahalalei care pare să aibă o vagă aspirație morală, singurul care concepe viața în funcție de anume valori morale eraritzate, este bătrînul Ion Sorcovă, tatăl Nastasiei; dar el este un om foarte terre-à terre, fără elanuri sufletești vaste cuprinzătoare și, în plus, timid în fața brutalității lui Vulpașin și dezarmat față de complicația și intensitatea Nastasiei, nu exercită nici un fel de influență asupra nimănui, util un moment numai pentru a pune în lumină unele trăsături ale fiicei sale apoi deveni atît de exterior dramei, încît în penultimul tablou se simte hotărîrea autorului de a sfîrși cu el, chiar forțînd puțin soluția. Într-un cuvînt, eroilor lui G. M. Zamfirescu le lipsește acea radiație pe care o dă omului pîlpîirea îndrăzneață în străfunduri a unei scîntei de căutare, de bunătate, de umanitate. Egoism, tiranie și instincte feroce pot ridica în fața noastră o lume, dar acea lume va fi populată de monștri fără speranță, irremediabil fereciată în decăderea ei. În piesa lui G. M. Zamfirescu sălășluiește deci o anumită contradicție, aproape o inconsecvență între concepția romantic-sentimentală asupra universului mahalalei și conținutul, tonul și nivelul sufletesc al individualităților componente și această contradicție fixează și limitele realismului în „Domnișoara Nastasia", care trebuie înțeleasă, în perspectiva noastră mult mai complexă asupra fenomenului social, ca un realism documentar, fără amplă proiecție critică. Din aceeași cauză a unui romantism înfrigurat, va mai apare în stilul piesei, în imaginile autorului și chiar în vorbirea eroilor, un anumit manierism, o anumită prețiozitate, vizibile în numele personajelor, — Luca Lacrimă, Ion Sorcovă, Vulpașin — în autodenumirea lirică „durere", în felul în care Nastasia se adresează tatălui său: „Ioane — nene", „bunule", „blîndule", etc., etc., și care sînt prezente, în și mai mare măsură, și în proza lui G. M. Zamfirescu.

În ciuda acestor limite, care sînt de altfel ale aproape întregii literaturi a acelei epoci de căutări, „Domnișoara Nastasia" este una din cele mai puternice, mai durabile și mai zguduitoare opere ale teatrului românesc dintre cele două războaie. Și aceasta, prin figura tragică a eroinei, personaj viu și de neuitat, creat pe o singură dimensiune, dar cu o forță care o face unică în galeria marilor figuri ale teatrului nostru; dacă vom adăuga că în teatrul nostru figurile de femei sînt destul de rare, meritul lui G. M. Zamfirescu crește și în această direcție. Se știe că în ajunul căsătoriei sale cu Luca, act ce înseamnă pentru Nastasia evadarea din abjecția mahalalei, logodnicul este asasinat de Vulpașin, crai și tiran al cartierului, îndrăgostit pebunește și umilit fără cruțare de tînăra fată. Instantaneu, Nastasia se declară gata a deveni soția asasinului, care se crede nedescoperit și după ce face ca fericirea acestuia să crească pînă la demență și extaz, în ziua nunții se spînzură avînd grijă să fie descoperită în strasnic chiar de ginere: sub festa neașteptată a acestei lovituri, Vulpașin înnebunește. Nastasia a ales astfel calea unei răzbunări de o infernală subtilitate pedepsind pe asasin în dragoste și realizînd ea însăși o uriașă sinteză între iubire, răzbunare și moarte. Toată piesa se reduce în fond la pregătirea acestei răzbunări pe care finăra fată o duce la capăt simulînd în afară seducția unea, și urlînd de durere în sufletul său cu o magistrală stăpînire de sine, cu o atenă supraveghere a oamenilor care n-o înțeleg, cu o mulțime de alte acțiuni psihice care o înalță și o slefuiesc în același timp. Cu mijloace de mare simplitate, cu o unduire cutremurătoare a sentimentului, Nastasia se ridică sub ochii noștri, se încarnează ea însăși, sub o inițiațoare colosală. Ea pare să asculte de un comandament ce-i vine din afară, pînă într-atît orientarea ei este precisă, pînă într-atît sfîrșitul este inevitabil. „Sînt o piatră pornită din prostie, nimic nu o mai poate opri", declară ea cu un fior inegalabil, și prin pasivitatea cu care ea se lasă condusă de propria sa forță destructivă, Nastasia este un mare personaj de tragedie, singurul poate din teatrul nostru, căci în comparație de pildă cu Tofana din „Patima Roșie" a lui M. Sorbul, Nastasia prezintă o dimensiune gigantică. Iar arta lui G. M. Zamfirescu în crearea acestui tip de femeie este cu atît mai extraordinară, cu cît Nastasia este, la punctul de plecare, un om fără complicație, un personaj absolut simplu, chiar sumar. Or, tocmai prin această creștere pe o singură linie, prin această traiectorie arzătoare, ea atinge bolarul și înălțimea tragediei. Nastasia, ca cetățeană a mahalalei, ca element al unei lumi care se lasă în voia instinctului ceea ce este soluție moralmente cea mai confortabilă este un „caz", dar un caz de o atît de puternică umanitate, de o intensitate a sentimentului atît de absolută și de adevărată încît capătă, singură, o semnificație bogată, încît își cîștigă noblețea care lipsea idealului ei de viață.

*

Din toate cele spuse pînă aci, rezultă limpede care trebuiau să fie condițiile unei reprezentări a „Domnișoarei Nastasia". Primul instrument cu care trebuia să lucreze regizorul era estompa. Pentru îndulcirea contradicției dintre cele două aspecte ale piesei de care am vorbit, pentru atenuarea brutalităților naturaliste care nu lipsesc din text și pentru încercarea proprilor lipite spre pitorescul violent. Cînstit vorbind, regizorul Horea Popescu s-a lansat în cele mai leftine capcane pe care i le întindea, sau numai le sugera imaginației sale, textul. Practică regizorul Horea Popescu estetica grotescului? Căci numai astfel se poate explica insistența sa voluptoasă asupra unor momente de loc decisive, cu care a încreuiat, a îngroșat, și a falsificat în bună măsură intențiile autorului. Scena seducțiunii dintre un fante de mahala și o prostituată, a fost transformată în balet și în mimică, îmbogățită, adîncită și amplificată fără nici un folos. Scena circiumii, cu degradarea romanței lui Eminescu „O mamă, dulce mamă" a fost și stridentă și absurdă, căci într-o asemenea atmosferă caricaturală, tirada omului necăjit n-a mai avut desigur nici un efect răsunînd în gol, și pentru scenă și pentru spectatori. Cu un adevărat efort naturalist regizorul a căutat pentru toți cetățenii mahalalelor atitudini abuzive, care s-au lățit ca o pată asupra întregii piese. Cu estompa el ar fi putut face atît de mult și în primul rînd să unifice fondul pe care se înalță tragedia Nastasiei.

Nu e prima oară cînd vedem un ansamblu de actori salvînd și realizînd intențiile regizorului, prin muncă, prin inteligență, prin talentul lor. În rolul titular, în marele rol al Nastasiei, Marga Anghelescu a făcut un efort extraordinar de cele mai multe ori încoronat de succes. E de nedorit că dînsa este mai dotată pe linia manifestărilor sumbre, mortale, cu prinse în acest rol, decît pe aceea a feminității duioase și fericite. Dar masca sa patetică, grația tragică pe care o are în anumite atitudini, gestul tumultos au acoperit cea mai mare parte a rolului. Cu sensibilitate excepțională și cu treceri precise de la o atitudine la alta, interpreta a jucat foarte bine ultimele tablouri, scăzînd foarte ciudat, în ultima scenă a rolului: acel adio pe care l-a încercat cu privirea mai trebuie căutat. Mai sînt și unele defecte de voce și de accent, dar în ansamblu creația sa e vie, și nu se uită ușor. În Vulpașin, N. Sireleanu, actor cu experiență mare, a reușit cu succes să redea trăsăturile personajului deși a exagerat uneori printr-o atitudine streată, care nu este inadmisibilă, dar nu poate în nici un caz în abundență. Ca și interpreta principală, cred că și dînsul ar mai trebui să lucreze ultima scenă. Colea Răutu a fost un Ion Sorcovă mulțumitor, dar rolul său a fost, cum să spun, ca o roată dințată: actorul a lucrat în fragmente mici, scoase toate la iveală separat și autonom. Îi trebuie unitate, netezime. În rolul lui Luca, Mircea Cruceanu a fost șters ca și rolul. Cea mai ingrată sarcină au avut-o actrițele Nely Nicolau-Ștefănescu (Vecina) și Astra Dan și Maria Georgescu-Pătrașcu, în cele două prostituate Paraschiva și Nicolina. Bietele femei, ce le-a pus regizorul să facă și cum au luptat să iasă din greaua încercare cu discreție și talent! Toți ceilalți interpreți și-au făcut datoria cu maximum de conștiinciozitate. Despre decorurile făcute de Tody Constantinescu, sînt lucruri diferite de spus cu privire la concepție, care mi s-a părut interesantă, și cu privire la desen care suferă de o excesivă stilizare manieristă. Dar e o idee apt să dea mai mult.

RADU POPESCU

Vorbește suveranitatea

Tudor Arghezi

Nu știm cum își semnează jurnalul de bord noul aviator Mihai la întoarcerea lui, seară, pe aerodromul unde face slujba. Parcă în Statele Unite, parcă în Italia, parcă, poate, la Paris, și nu cunoaștem nici gradația în pilotaj dinaintea numelui de botez. Tizul lui de acum 400 de ani nu fusese vizitiu de mașini și s-a bucurat de calificarea primitivă, de Viteazul. Face omul ce poate, într-o pauză din biografie, taică-su iscălise Caraiman și Titulescu vorbind de el îi zicea Popescu: „Știi, dragă Franasovici, ce mi-a spus alaltăieri Popescu?... Îl bate gîndul să facă dictatură costumată în pelerina aluia de la Călugăreni".

Oricum și ar mai semna raportul de zbor nu-i de crezut că pe colegul de tron l-ar fi împins vreodată nostalgia să se întoarcă prin aer, ca autorul lui, să-și vadă măcar Pelișorul, de la 5.000 metri prin văzduh. Mihai e prudent și cam fricos, ca și atunci cînd își părăsea țara, cu vreo 30 de vagoane de bunuri de lux după el, fericit că pleacă în petit. Satul arde și baba se piaptănă. Deosebirea dintre un domnitor din vechiul trecut, demn de respectul istoriei — ceea ce nu s-a întîmplat în toate zilele — domnitor ieșit din poporul pe care-l stăpînea și unul, cum să zic? venetic, este că celui de-al doilea îi lipsesc simțul pămîntului, și nada cu rădăcinile lui ca tuturor sensibilelor corcituri fugite în ceasul răspunderilor de onoare și dezonoare, peste fruntarii. A domni, mai sus ori mai jos, implică și risc, bănuim, pe lîngă huzur: la plăcinte înainte, la război înapoi, zicala țărănească e cu psihologie.

Pe Mihai, de copil, l-a interesat constant o singură problemă, dacă randamentul unui motor de automobil, e mai bun cu 4, cu 8 sau cu 16 cilindri; dacă un Rolls-Royce e preferabil unui Ford și cu care distanță Cotroceni-Sinaia și îndărăt poate fi, călcînd copiii, găștele și oile (cam toți una) de pe șoseaua asfaltată, mai repede parcursă. La plecarea lui entuziastă din țară, a invitat oamenii din politica de atunci să-l sfătuiască dacă e mai bine să iasă cu 180 de km. pe oră sau cu 35, și ei au refuzat să mai stea de vorbă cu un tînăr care învățase o singură disciplină în viața lui — să fugă. De altfel, a lăsat la palat o splendidă bibliotecă de șofeur: 24 de volume: carburatorul, Delco, tringa hidraulică, acumulatorul, cutia de viteze, gresajul radiatorul... Nici o stupidă carte de știință. De literatură nici nu era de vorbit, dincolo de romanele politiste, contemporanul Mihai, preferind plăcile de gramofon cu folclorul special, fîgănit de lăutari:

Și fîncăcă pentrucă te-am văzut,
Cu tronc la inimă mi-ai căzut

sau șansonetele rominizate de același artișli:

Nineta, Nineta,
Aștă-te gambetă

Dar fugarii și fugacii ăștia sînt apucați în țările, unde și au pus piciorul la conservare, de-o criză cîndată, abătîndu-li-se să guverneze. Vărului Mihai îi vine să fie rege, ba i-se pare că ar și fi fost, pe cînd făcea la generalul Antonescu serviciul de aghiotant, însărcinat să zică da și amin, neputîndu-se gîngăvi mai multe cuvinte la rînd.

Totuș, de fiece anul-nou aducîndu-și aminte că parcă ar fi fost ce nu fusese, la 12 noaptea, de revelion, poate să înșire o seamă de vorbe palide și fără relief. Ca să izbutească să le îngaime, vărul Mihai lucrează la ele 365 de zile. Mărturia normalei degenerări a familiilor de aristocrație se repetă și în cazul lui, odată într-un an.

I-am ascultat și acum cîteva zile cele vreo sută de silabe anuale, din ce în ce mai șterse. Corespondența jubiliară a vardistului din post, cu Anica de peste drum, e mai colorată: „Doresc ca mica mea epistolă să vă întîmpine în momentele cele mai fericite ale vieții. Despre mine aflați că sînt bine, ceea ce vă doresc și Dv.".

Într-un text penibil de 10 rînduri, cuvîntul omenie, de pildă, se repetă de 3 ori, fără să se exprime într-un continut. Expresiile: Mai vezi de altul. De lemn Tănase. Allvoar și să-mi scrii, nu se simt depășite de felicitările regale. Dar în trebuința de autoritate absentă, verișorul Mihai citează pe „regină" cu de la sine întronare, pînă una alta, simplă nevastă de particular — și pe maică-sa, uitînd să citeze numai pe subiocotenentul Vergotti, de la volanul automobilului, o lună personalitate virilă. Regina mamă sta la motor lîngă el. Or să vorbească, desigur cîndva, despre tinută și prestigiu în mersul mașinii, cei doi generali de pe canapeaua din spate, care sopîind la netimp, au fost a doua zi disgrațiați.

Exilații benevoli ai nobilului sentimem de lașitate pretind că valoarea literară românească e refugiată toată în străinătate lăsînd în țară cîteva cloburi vechi și condeie mucegăite. Încă nedemonstrată în 10 ani, ea ar putea să se afirme cel puțin la 31 decembrie și cel puțin odată, în cele 10 finii de „mesaj regal".

Atîta sînt în stare să dea din ei consilierii majestății sale abstracte?

Vizita unei delegații bulgare la Ploești

PLOEȘTI — (de la corespondentul nostru). În după amiaza zilei de 11 ianuarie a sosit la Ploești o delegație de 32 de activiști de partid, de stat și de tineret din regiunea Sofia și raionul Botevgrad din R.P. Bulgaria.

Oaspeții bulgari întorc cu acest prilej vizita făcută de curînd de un grup de activiști de partid din regiunea Ploești, constituind un schimb de experiență într-o serie de probleme ale muncii de partid și de stat.

În cursul celor 8 zile cît vor sta în regiunea Ploești, oaspeții vor vizita numeroase localități din regiunea Ploești, schele petrolifere, întreprinderi, instituții etc.

In alegerile de la 3 februarie

Candidații F.D.P.,

REPREZENTANȚI DEMNI AI CETĂȚENILOR DIN PATRIA NOASTRĂ

Maistrul modelor

Anul 1952. Un colectiv de la Combinatul Chimic din Tîrnăveni din care face parte și maistrul modelor Trofin Bumbaș, continuă cu răbdare și nădejde cercetările migăloase în vederea obținerii gresiei anti-acide, materie primă atît de necesară producției.

După încercări de multe ori infructuoase, munca neobosită a colectivului a fost încununată de succes. Maistrul modelor Trofin Bumbaș a primit apoi o veste care i-a umplut inima de bucurie: în semn de recunoștință pentru contribuția adusă la realizarea gresiei anti-acide, partidul și guvernul au cinstit cum se cuvine munca rodnică și neobosită a maistrului modelor, atribuindu-i Premiul de Stat clasa III-a.

Acesta nu este singurul merit în producție al lui Trofin Bumbaș. La locul de muncă el s-a evidențiat adesea printr-o serie de inițiative care au dus la creșterea productivității muncii și ieftinirea prețului de cost.

Cetățeni din circumscripția electorală nr. 16 Tîrnăveni, adunați în sala clubului „7 Noiembrie" din localitate pentru a propune un candidat în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, au arătat că el și-a îndeplinit în același timp și sarcinile obștești. Dacă în Tîrnăveni s-a extins electrificarea, s-a introdus gaz metan pe numeroase străzi și s-a canalizat orașul, este și meritul lui, deoarece a contribuit împreună cu colectivul din care face parte, prin muncă voluntară, la realizarea acestor probleme gospodărești. Toate acestea l-au făcut pe maistrul Trofin Bumbaș cunoscut și apreciat de tovarășii săi de muncă cît și de cetățenii din circumscripție.

Propunînd candidat în alegerile de la 3 februarie pe maistrul Trofin Bumbaș, cetățenii circumscripției electorale nr. 16 Tîrnăveni sînt convinși că el va răspunde cu cinste încrederii acordate.

CORNELIU BUDA
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Stalin

TEODOR MAGHIAR

președintele gospodăriei agricole colective Mădăraș, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 13 Salonta, regiunea Oradea.

Șef rabinul Moses Rosen

Un om încă tînăr, modest și amabil, astfel apare de la prima vedere acest reprezentant de frunte al cultului mozaic din țara noastră.

Șeful rabin Moses Rosen se bucură de o largă popularitate în rîndul coreligionarilor săi, care îi cunosc îndeaproape bogata și îndelungata lui activitate.

Șeful rabin Moses Rosen deține acest titlu din 1948 de la Congresul rabinilor și președinților de comunități evreiești din toată țara. Înainte de alegerea sa ca rabin șef, dr. Moses Rosen a participat la opera de democratizare a instituțiilor evreiești, precum și la activitatea Comunității Evreilor din București, fiind mai mulți ani președinte al secției cultului.

Dr. Moses Rosen a fost apoi ales în Consiliul General A.R.L.U.S. și în Comitetul Național de luptă pentru pace, iar Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. i-a conferit înalta distincție „Steaua Republicii", clasa a 3-a.

În vara anului 1955, el a făcut parte din delegația țării noastre la Adunarea Mondială pentru pace de la Helsinki. Intervențiile sale în dezbaterile acestei adunări au fost încununate de succes. Cu un an mai tîrziu, dr. Moses Rosen a fost invitat de către Comunitatea evreiască din Suedia. Aici el a făcut o serie de declarații, reproduse de numeroase ziare suedeze arătînd că poporul nostru, astăzi liber și fericit, își clădește o viață nouă și îmbelșugată.

Acestea sînt cîteva frînturi doar din bogata activitate religioasă și social-obștească a dr. Moses Rosen, al cărui nume figurează pe lista candidaților F.D.P. în alegerile de la 3 februarie a.c.

Fruntașul satului

În satul Temerești din raionul Făgeț, regiunea Timișoara, ca și în alte părți ale Banatului, țăranii muncitori au o zicală: „Pe om să-l judeci după fapte și nu după vorbe". Se pare că cu acest etalon — ca să-i zicem așa — l-au cîntărît temereștenii și pe Partenie Oprescu, un om scump la vorbă și, la prima vedere, chiar posac, atunci cînd l-au denumit fruntașul satului. Căci acolo pe ogorul lui, Partenie a bătut rutina prinsă din bătrîni în munca de cultivare a plantelor și a început să aplice din ce în ce cu mai multă pricepere metodele noi auzite ba de la agronomi, ba citite în vreo carte ori ziar.

Și iată că pămîntul lui sărac în materii hrănitoare a început să prindă viață, să se transforme și să sloboadă plantelor tot mai multă hrană. De aici, recolte din ce în ce mai mari. Cunoscătorii în ale agrotehnicii nu pot spune că 2.200 kg. grîu la ha., în condițiile de cultură cu mijloace simple ale gospodăriei individuale, nu e un succes, mai ales dacă se ține cont și de capriciile din acest an ale naturii, care au pricinuit multe necazuri țăranilor muncitori.

Dar grîul lui Partenie, porumbul și celelalte culturi semănate într-un sol pregătit cu grijă, hrănit cu gunoi la timp, îngrijit cu dragoste în cursul creșterii și dezvoltării lor, au învins secetă. Omul a dus acasă care împovărată cu bucate.

Faptele cu care temereștenii l-au cîntărît pe Partenie Oprescu nu s-au limitat numai la munca lui pentru obținerea de recolte bogate. În anul 1948 l-au ales în consiliul de conducere a cooperativei comunale, unde Partenie se achită cu cinste de sarcinile care îi revin. Temereștenii au văzut că Partenie nu le-a înșelat speranțele și de aceea în anul 1952 l-au ales și asesor popular.

Iată de ce, cînd a fost propus candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională în circumscripția electorală Făget, țăranii muncitori au primit cu bucurie și încredere această propunere.

VIRGIL LAZĂR
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Timișoara

MARIOARA SEITAN

președinte al gospodăriei agricole colective „Hristo Botev" din comuna Jugureanu, regiunea Galați, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 25 Filimon Sîrbu.

TUDOSE VASILIU

președintele sfatului popular regional Constanța, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală nr. 8 Istria, regiunea Constanța.

Semnarea Protocolului privind schimbul de mărfuri pe anul 1957 în cadrul Acordului comercial și de plăți între R. P. R. și R. P. F. Iugoslavia

În conformitate cu prevederile Acordului de lungă durată dintre Republica Populară Română și Republica Populară Federativă Iugoslavia, semnat la Brioni, au avut loc în București tratative între delegațiile comerciale comună și iugoslavă în vederea încheierii Protocolului privind schimburile de mărfuri pe anul 1957.

La încheierea tratativelor, care s-au desfășurat într-un spirit de prietenie și înțelegere reciprocă, în ziua de 10 ianuarie a.c. s-a semnat Protocolul pentru anul 1957 care prevede majorarea cu 33 la sută față de acordul comercial pe anul 1956 a schimburilor de mărfuri între Romînia și Iugoslavia.

Pe baza documentelor semnate, Republica Populară Română va livra Iugoslaviei: produse petrolifere, produse chimice, utilaje, sare etc., iar Republica Populară Federativă Iugoslavia va livra Romîniei: laminate, cabluri, materiale refractare, chimicale și altele.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Vineri după amiază s-a înapoiat în Capitală dirijorul Constantin Silvestri, artist al poporului din R.P.R., care împreună cu pianistul Mindru Katz, artist emerit al R.P.R., Ecaterina Vilcovici, solistă a Operei Române din Cluj, și pianistul acompaniator Ferdinand Weiss, au întreprins un turneu în Uniunea Sovietică în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. și U.R.S.S.

★

O delegație comercială a R.P.R. a părăsit joi Capitala îndreptîndu-se spre Roma, unde va duce tratative în vederea prelungirii Acordului comercial și de plăți romîno-italian pe anul 1957.

★

Institutul agronomic „N. Bălcescu" din București anunță pe toți absolvenții facultăților de: Agricultură, Inginerie Economiști, Horticultură, Zootehnie și Medicină veterinară, că examenul de stat din sesiunea de iarnă, se ține între 25 ianuarie — 10 februarie 1957.

Informații suplimentare se dau zilnic între orele 7,30—15,30 la secretariatele facultăților respective și la telefon nr. 7.21.43.

LOTO CENTRAL

La tragerea „Loto Central", din seara de vineri 11 ianuarie 1957, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

24 65 77 32 27 44 73 72 53

Fondul general de premii pe țară este de 2.444.004 lei.

Se reamintește că, biletele cîștigătoare trebuiesc depuse spre validare cel tîrziu pînă marți 15 ianuarie 1957.

De ce circulă defectuos tramvaiele și autobuzele din Capitală

(Urmare din pag. 1-a)

telierile unde se fac aceste reparații nu au fost dezvoltate pe măsura creșterii întregului parc de vagoane. Întreprinderea de Transporturi București a fost neglijată complet din punct de vedere al înzestrării atelierelor pentru repararea vehiculelor. De abia la sfîrșitul anului trecut noua conducere a Direcției Generale I.T.B. a fost în măsură să achiziționeze cîteva mașini pentru Atelierele Centrale din Capitală. Și asta cu mari eforturi. Cît privește reparațiile motoarelor de autobuze, ele se execută și în prezent în condiții rudimentare la atelierul de la Floreasca, deoarece sfatul popular al Capitalei și Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale, care răspund de activitatea acestei întreprinderi, refuză să dea vreun sprijin pentru achiziționarea unor mașini fără de care nu se poate face o reparație cît de cît bună și la timp.

Este interesant de arătat că din punct de vedere financiar I.T.B. este pus pe picior de egalitate cu uzine ca cea de la Reșița, „23 August" etc. Cînd este vorba însă de repartiția unor mașini sau materiale pentru reparații, nu-i mai dă nimeni nici o importanță. Acest lucru face ca o serie de piese de schimb strict necesare reparațiilor, ca de pildă roți dințate, rulmenți, etc., să lipsească în permanență. Mai mult: în unele perioade lipsesc pînă și piese așa de mărunte cum sînt șprințurile. Dacă la toate acestea mai adăugăm și lipsa de preocupare a unor cadre tehnice din atelierele întreprinderii, pentru îmbunătățirea calității reparațiilor și a unor piese confecționate în întreprindere este ușor de înțeles de ce o serie de tramvaie și autobuze abia ies dintr-o reparație și intră în alta. Saboții pentru frîne, care sînt turnați și confecționați de Atelierele Centrale, de pildă, în loc să reziste între 12—15 zile, cum este normal, se uzează numai după 48 de ore.

Repetatele sezisări făcute de șefii de depouri în acest sens se pare că nu au fost luate în considerație, deoarece situația nu s-a schimbat cu nimic. Polii motoarelor tip V.O-1 sînt de asemenea prost reparați, din care cauză se defectează cu mult înainte de termen, ceea ce face ca tramvaiul să se retragă din circulație.

Exemple de acest fel se mai pot da. Credem însă că sînt suficiente pentru a determina conducerea Atelierelor Centrale să ia problema calității reparațiilor mult mai în serios.

Acestea sînt cîteva probleme ale transportului în comun în Capitală. La ele s-ar putea adăuga și altele legate de controlul circulației vehiculelor, disciplina în muncă a unor încasatori sau conductori etc.; aceste probleme au fost ridicate însă în presă de nenumărate ori. Rezolvarea radicală a chestiunii transportului în comun depinde însă, după părerea noastră, pe de o parte de felul cum conducerea Direcției Generale I.T.B. se va preocupa de rezolvarea problemelor din cadrul depourilor și atelierelor iar pe de altă parte de felul cum acest sector va primi sprijinul necesar din partea tuturor organelor superioare. Așteptăm, așa cum așteaptă toți cetățenii Capitalei, ca și în acest domeniu de activitate, prin măsurile ce se vor lua, să se producă o serioasă îmbunătățire.

I. FICIU

Drumul petrolului (IV)

LOVITURA DE BUMERANG

*** Așa se fac milioanele * Mai multe „chei" și o singură intenție**
*** Castelele s-au prăbușit * Cînd ai în casă aur...**

Cîte nu se pot face din petrol și la cîte nu folosește acest lichid tot atît de prețios ca aurul? Din el se fabrică luminări și ceară de parchet, lubrefianți pentru autovehicule și cosmetice, insecticide și chewing gum, vopsele și anestezice, asfalt și produse farmaceutice, cerneluri și electrozi, mase plastice și fire sintetice, cauciuc sintetic, substanțe împotriva ruginei, alcool, îngrășăminte, acizi, etc. etc. El este necesar pescarului care-și călătorește barca cu smoală și-și îmbibă plasele cu catran; fără el nu pot naviga vapoarele, avionul nu se poate ridica în văzduh și automobilul rămîne pe loc; de el se folosesc centrale termoelectrice și siderurgia, agricultura și căile ferate, cuptoarele de pîine și cele pentru topitul sticlei, el dă îmbrăcăminte, dă căldură, dă lumină... Fără petrol nu se poate purta nici război. Iată dar motivele care determină puterile capitaliste să se încaiere în văzul lumii sau în culise pentru sursele de petrol și mai ales pentru cele din Orientul arab considerate în clipa de față cele mai bogate din lume. Mai există însă un motiv foarte important...

4650 dolari sau 40.000 dolari?

Tocmai acesta și este motivul: diferența între 4650 dolari și 40.000 dolari! Probabil că nu vă închipuiți ce reprezintă această diferență. În fond este foarte simplu: 4650 dolari este venitul pe care societățile petrolifere îl realizează de pe urma unui muncitor, în decurs de un an în S.U.A., iar 40.000 dolari este venitul pe care societățile petrolifere îl realizează de pe urma unui muncitor, în decurs de un an în Arabia Saudită numai în urma vînzării petrolului brut, societatea „Arabian American" (ARAMCO) a realizat în 1955 un beneficiu de 530 milioane dolari? (După date furnizate de americani, totalul investițiilor de capital în exploatarea petrolului din Arabia Saudită se ridică la 500 milioane dolari. Deci, peste 400 la sută cîștig!).

Asemenea lucruri ar putea să pară de domeniul basmului dacă nu s-ar cunoaște și mijloacele prin care cele opt societăți (5 americane, 2 engleze și una franceză) care formează cartelul internațional al petrolului, obțin profituri, prea puțin spus fabuloase. Extracția țițeiului în Orientul arab revine mult mai ieftin ca în Statele Unite. Totuși petrolul arab este vîndut pe piață la același preț cu cel extras în S.U.A. Înainte de construcția conductei ce traversează Arabia Saudită din Golful Persic pînă la Mediterană o mare cantitate de petrol înconjura peninsula Arabică cu petrolierele și ajungea în Mediterana prin Suez. Desigur că prețul de vînzare al petrolului, și așa ridicat la valoarea celui din Statele Unite, creștea prin adăugarea taxei de transport pe mare. Dar a fost construită conducta. Petrolul nu mai trebuia transportat pe o distanță de 5.600 km. pe mare și nu mai trebuiau plătite taxele de trecere prin Suez. Tona de petrol adusă de la Ras Tanura la Sidon îi costa acum pe producătorii americani cu aproape 4 și jumătate dolari mai ieftin, dar ea continua să fie vîndută la prețul dinaintea construirii conductei. După cum scria publicația „Oil Forum" aceasta reprezenta anual o diferență de 60 milioane dolari. Așa se fac milioanele...

Dar milioanele au o ciudată acțiune asupra monopoliștilor: cu cît le au mai multe, cu atîta vor să le înmulțească, să le aibă din ce în ce mai multe, să scoată din toate maximum de profit. Și atunci el își bagă mîinile în buzunarele altora...

Suez = Petrol

Locuitorii pămînturilor bogate ale Orientului au început însă de la un timp să-și dea seama că li se umblă în buzunare și că pentru a li se lua avutul au fost legați întîi cu mîinile la spate și li s-a pus un căluș la gură. De la această constatare pînă la concluzia că pentru a-și apăra avutul trebuie să-și cucerească întîi libertatea, nu era decît un pas. Și acest pas l-au făcut. Cînd l-au văzut însă pe arabi cu mîinile dezlegate și și-au dat seama că aceste mîini pot să împiedice scotocirea buzunarelor, monopolurile au uitat de vechile certuri dintre ele și au sărit împreună să-l lege pe... păgubaș. Aceasta ar fi pe scurt istoria recentă a celor ce s-au petrecut sub ochii noștri în Orientul arab. Veți întreba poate de ce s-au petrecut toate acestea în jurul Suezului, care este oarecum depărtat de petrol? Răspunsul l-a dat Thomas Cabot, un proeminent capitalist din Boston care a afirmat că „Petrolul este cheia războiului. Orientul Apropiat — cheia surselor de petrol iar Egiptul — cheia Orientului Apropiat", la care, continuînd seria acestor „chei", în chip foarte candid, presa americană a adăugat că „Suezul este cheia Egiptului". Tocmai „cheia" aceasta nu vor monopoliștii s-o lase în mîinile arabilor...

Mai e ceva. În cursul anului 1955, prin Canalul de Suez au trecut 67 milioane tone de petrol, iar taxele de trecere prin canal au fost încasate la Londra, Paris și Washington. Monopoliștii știu foarte bine că nimeni nu va opri și mai departe trecerea petrolului prin Suez. Dar de ce să încaseze taxele de trecere egiptenii cînd pînă acum ele intrau în casele de bani din Anglia, Franța și S.U.A.?

Iată dar pentru monopoliști, motive, motive și iar motive pentru a intra cu cuțitul în mînă, în casa arabilor. Că atacul l-a pornit întîi Israelul aceasta-i o chestiune de regie. Făptașii își pot reproșa numai că procedeul folosit a fost prea naiv și stîngaci și a lăsat să se vadă ața albă, încolo ei nu s-au dezmințit nici de astă dată...

Cine onorează nota de plată?

Cei ce au atacat Egiptul, colonialiștii englezi și francezi și adepții lor israelieni au uitat însă că unele lucruri se schimbaseră în Orient. Ei și-au dat seama de aceasta de abia după ce s-au izbit cu capul de pragul de sus, adică după ce au primit riposta hotărîtă de la arabi și de la alte popoare iubitoare de libertate și dreptate. Cei trei agresori au venit în Egipt ca Napoleon și au plecat ca Rommel... Ba chiar mai rău. Pentru că lovitura lor a fost de fapt o lovitură de bumerang. Ei au încercat să împiedice prin atacarea Egiptului, repetarea exemplului cu naționalizarea petrolului iranian și... au rămas fără petrol.

Harta conductelor petrolifere din Orientul Apropiat

La Marea Mediterană se termină trei mari conducte: Kirkuk (Irak)-Banias (Siria) cu ramificația Kirkuk-Tripoli (Liban), o conductă din Irak la Haifa, care trece prin Iordania și conducta „Tapline" care traversează peninsula Arabică pînă la Sidon (Liban). Întreagă a rămas numai conducta transarabiană (controlată de americani). Dar după atacarea Egiptului și petrolul care trece prin ea a fost reținut la Sidon. Conducta Kirkuk-Banias și Tripoli a fost aruncată în mai multe locuri în aer pe teritoriul Siriei, iar cea care mergea la Haifa și care, oficial, nu mai funcționa din 1948, a fost și ea aruncată în aer pe teritoriul Iordaniei. (Cu acest prilej s-a constatat că pe această ultimă conductă exista totuși petrol, lucru oarecum ciudat pentru o conductă scoasă din uz. Se vede că în Orient se mai fac totuși minuni).

Calea prin Suez invadatorii și-au închis-o singuri blocînd canalul cu nave avariate de ei... Deci nici petrolul iranian nu mai putea trece pe aici. Așa că după impozantul „Drang nach Osten" via Suez ei s-au trezit în situația celuia care și-a tăiat singur craca de sub picioare...

Cine plătește totuși oalele sparte? Credeți cumva că monopoliștii? Nu. Ei pornesc numai războiul. Dacă reușesc să-și impună dominația, se înfățișează imediat să-și ridice cota parte. Dacă ies hățuși, ca de astă dată în Egipt, plătește poporul. Nu-i benzină? Fourte bine, se ridică prețul. Crește numărul șomerilor? Iar e bine, vor fi brațe de muncă mai ieftine. Acum, însă, calculele capitaliștilor englezi și francezi au dat greș. Jocul cu focul pe lîngă sondele din Orient le aduce neplăceri mult mai mari decît se așteptau.

Ultimul cuvînt încă n-a fost spus

Tigrul american a stat tot timpul acesta de-o parte, doar, doar va fi luat drept un simplu privitor curios. Între timp, crezînd că nu este văzut, el se îndeletnicea cu o afacere mai veche. În 1933, Rockefeller, prin „Standard Oil of New Jersey" a primit de la Horthy o concesiune petroliferă pe o suprafață de 3.200.000 ha. (Adică ceva mai mult ca o treime din teritoriul Ungariei!) Acuma era preocupat să și-o readucă în patrimoniu. În acest scop încă mai de demult, „Standard Oil of New Jersey" alocă anual pentru propagandă și instigare 250.000 de dolari, iar președintele Consiliului Organizației „Cruciada pentru libertate" (pentru libertatea lui Rockefeller de a face afaceri) este Eugen Hallman, președintele aceleiași societăți amintite mai sus. Planurile pe care și le-au făcut urmașii bătrînului Rockefeller s-au dovedit a fi, însă, niște castele în... Ungaria, care s-au prăbușit... Cu mustățile pîrîite, tigrul și-a îndreptat din nou privirea lacomă spre Orient.

Cînd a văzut că leul britanic a plecat cu coada între picioare, tigrul s-a și pregătit să sară. Doar așa s-a întîmplat și mai de mult. „Cînd pleacă Anglia, intră America" (afirmația aparține lui Bevan). Și iată că se pune din nou la cale o afacere în stil american; iar va fi statul executant și un Rockefeller profitor. Cîndva, după primul război mondial, sloganul a fost: „Seacă resursele de petrol din S.U.A.". Acum sloganul la modă este: „S-a creat un vid(?!) în Orient"... și Rockefeller se consideră obligat să-l umple. Presa trage din nou clopotele mari, Congresul intră iară (de ochii lumii) în panică, etc., etc. — după vechea și bine cunoscuta rețetă, iar președintele S.U.A. pune punctul pe „i": „Orientul Apropiat, spune el în mesajul adresat Congresului, este poarta între Europa, Asia și Africa. El conține două treimi din rezervele mondiale de petrol cunoscute în prezent"... Așa ca să nu mai existe dubii asupra „vidului" din Orient, care miroase de la o poștă a petrol. Dar...

Dar ultimul cuvînt încă n-a fost spus. Trebuie de abia să-l spună arabii. Pînă acum drumul petrolului arab trecea pe la Washington, Londra și Paris. Sunt semne că în curînd acest drum va fi scurtat și petrolul va rămîne arabilor.

Povestea petrolului arab încă nu e terminată. Viitorul o va spune. Morala ei, însă, este limpede pentru popoarele arabe: CÎND AI ÎN CASĂ AUR, NU PRIMI LA MASĂ TILHARI.

EUGEN VLADIMIR

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

COMUNICATUL
asupra întîlnirii la Moscova a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești și ai guvernelor Chinei, Ungariei și Uniunii Sovietice

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 ianuarie a avut loc la Moscova o întîlnire între reprezentanții Partidului Comunist Chinez și guvernului Republicii Populare Chineze, ai Partidului Muncitoresc Socialist Ungar și guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și guvernului sovietic.

La întîlnire au participat: Ciu En-lai, Van Țzia-șian, Hao De-șin (China), Kadar, Maroșan (Ungaria), Hrușciov, Bulganin, Mikoian, Șepilov (Uniunea Sovietică).

Reprezentanții partidelor și guvernelor au avut un schimb de păreri în problema lărgirii și întăririi contactelor între partidele comuniste și muncitorești din țările indicate, în problemele dezvoltării continue a relațiilor frățești și a colaborării active, precum și asupra celor mai importante probleme ale situației internaționale actuale.

În cursul întrevederii care s-a desfășurat în spirit de cordialitate și prietenie s-a manifestat deplina unitate de vederi a participanților la întîlnire asupra problemelor examinate. Reprezentanții partidelor și guvernelor indicate și-au exprimat hotărîrea fermă de a lărgi relațiile politice, economice, culturale și colaborarea multilaterală dintre cele trei țări, de a întări și a dezvolta continuu legăturile de prietenie frățească dintre toate statele socialiste, curmînd cu hotărîre orice încercări de a slăbi unitatea și tăria de nezdruncinat a lagărului socialist. Ei și-au exprimat convingerea profundă că între partidele comuniste și muncitorești se vor întări și dezvolta contacte sistematice și relații frățești pe baza măreței învățături marxist-leniniste și a principiilor internaționalismului proletar, care constituie baza inuabilă a vieții și activității partidelor marxiste revoluționare.

Delegația guvernamentală a R.P. Chineze a sosit la Varșovia

VARȘOVIA 11 (Agerpres). — La invitația guvernului Republicii Populare Polone, la 11 ianuarie a sosit la Varșovia cu un avion „TU-104", delegația guvernamentală a R.P. Chineze formată din Ciu En-lai, președintele Consiliului de Stat și ministru al Afacerilor Externe ale R.P. Chineze (șeful delegației), He Lun, locțiitor al președintelui, Van Țzia-șian, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe.

Un program care mizează pe încordarea în relațiile internaționale

Mesajul președintelui Eisenhower cu privire la starea Uniunii

WASHINGTON 11 (Agerpres) La 10 ianuarie, în cadrul unei ședințe comune a celor două camere ale Congresului S.U.A., președintele Eisenhower a dat citire mesajului anual cu privire la starea Uniunii.

Caracteristica generală a mesajului căruia i s-a dat citire la 10 ianuarie o constituie punerea în centrul atenției politicii S.U.A. a elementelor de natură să complice situația internațională, precum și subordonarea întregii politici interne și externe a State'or Unite intereselor expansioniste ale S.U.A.

Prima parte a mesajului este consacrată analizei situației economice a Statelor Unite. Omițînd în mod evident fapte bine cunoscute privitoare la situația actuală economică și socială a Statelor Unite, președinte'e Eisenhower afirmă în mesaj că Statele Unite s-ar afla „la culmi fără precedent de prosperitate economică". El a arătat că economia americană este puternică, în dezvoltare și fundamental sănătoasă. Președintele Eisenhower recunoaște însă că „o apreciere realistă" face ca situația economică americană să nu compară în aceeași lumină. Mesajul susține că „în cei patru ani de activitate prosperă prețurile, costul vieții au fost relativ stabile adică inflația a fost ținută în șah dar este limpede că primejdia este mereu prezentă..." Cu toate acestea însă surse de specialitate și autorizate din Statele Unite nu fac aceleași aprecieri în legătură cu starea actuală a problemelor legate de inflație și de costul vieții în Statele Unite. Statisticile oficiale arată că luînd ca bază cifra 100 pentru valoarea dolarului în 1939, acesta a scăzut în 1946 la 76, în 1949 la 58, în 1953 la 52 și astăzi este sub 51.

În această lumină afirmațiile guvernului despre „contribuția sa în ce privește apărarea integrității dolarului", eforturile sale „împotriva inflației" sînt în contradicție cu realitatea.

Mesajul prezidențial descoperă „racila" situației economice actuale a S.U.A. în unele „nedreptăți flagrante" și anume în unele „sporiri de salariu" Potrivit mesajului aceste sporiri ar „duce la urcări de prețuri pentru public în general și impun greutăți deosebite acelora a căror bunăstare depinde de puterea de cumpărare a venitului lor...". Acest pasaj, după cum reiese din context, se referă tocmai la cererile ridicate de mase de muncitori americani privind sporirea salariilor. Din nou deci oamenii muncii vor trebui să plătească cu munca lor uriașele profituri ale monopolurilor americane. Președintele Eisenhower cere muncitorilor americani „autodisciplină" pentru ca... „libertatea să nu dispară pas cu pas", adică pentru ca oamenii muncii din S.U.A. să continue să ducă povara exploatării trusturilor.

Mesajul prezidențial nu face o analiză cuprinzătoare a situației agricole din S.U.A. mulțumindu-se să aprecieze că „există perspective de noi ameliorări"

A doua parte a mesajului este consacrată relațiilor externe ale State'or Unite. Această parte a mesajului consacră tendințele imperialiste cele mai agresive a'e politicii externe a Statelor Unite. Pornind de la premiza că „interesele vitale ale Americii se întind în întreaga lume cuprinzînd ambele emisfere și toate continentele", mesajul descoperă, că „lumea s-a micșorat...". Președintele Eisenhower nu menționează dacă această bruscă ingustare a globului se referă la posibilitățile de expansiune ale Statelor Unite sau la succese'e mișcării de eliberare națională a popoarelor din colonii, la stabilitatea sistemului socialist sau la aprecierea corectă pe care popoarele lumii o dau politicii imperialiste a Statelor Unite. Cert este însă că din mesajul prezidențial rezultă că diplomația americană intenționează să facă totul pentru a „lărgi" actuala lume micșorată. Acestui scop îi sînt subordonate toate cunoscutele forme ale expansiunii imperialiste, — politica blocurilor militare, politica imixtiunii economice, politica forței și intimidării.

Mesajul prezidențial face astfel ca acest program să pună pe prim plan „necesitatea unei forțe militare moderne". „Datorită cercetărilor și dezvoltării noastre, se spune în mesaj, sînt create mereu arme tot mai eficiente dintre care unele au capacități uimitoare. Noi vom continua pe calea acestor eforturi vitale".

În continuare Eisenhower cere consolidarea „sistemului de pacte regionale" (este vorba de pactele agresive care n-au nicidecum un caracter regional — N.R.) În același timp mesajul cere ca „împreună cu alte națiuni libere să se continue în mod riguros măsurile care vor promova forța, prosperitatea și bunăstarea în lumea liberă" Eisenhower face un elogiu al politicii de forță definind forța ca „un produs esențial al sănătății economice și al bunăstării sociale".

Mesajul stabilește o strînsă legătură între politica forței militare și imixtiunea în economia altor țări, așa numita „politica ajutorului". Astfel se cere să se pună accentul pe ajutorul acordat „altor state", pe crearea unei organizații internaționale de colaborare comercială care însă să aibă menirea „de a împiedica înlăturarea discriminărilor împotriva exportului american" deci de a facilita expansiunea pe piețele Statelor Unite.

Mesajul Eisenhower cere sporirea alocărilor pentru politica de subminare a orînduirii în țările lagărului socialist. Agitînd din nou „pericolul comunismului", Eisenhower a cerut sporirea simțitoare a alocărilor pentru agenția de informații a Statelor Unite, cunoscut organism de spionaj.

Trecînd la analiza politicii externe pe regiuni mesajul cu privire la starea Uniunii a reafirmat politica agresivă a S.U.A. în orientul Apropiat și Mijlociu, tendințele sale expansioniste în America Latină și Europa occidentală.

Mesajul lui Eisenhower în ciuda tonului său optimist recunoaște împotrivirea ce există pe plan mondial față de politica externă a Statelor Unite. Mesajul deplînge „izolarea Statelor Unite" și faptul că nu totdeauna alte națiuni se alătură „cu hotărîre scopurilor politice americane". În al doilea rînd mesajul recunoaște împotrivirea față de politica de blocuri. El arată că problemele legate de sistemul pactelor militare sînt „numeroase și grele" deoarece acest sistem insistă asupra „egalității membrilor săi". Referindu-se la faptul că în ultimul timp „s-a prezis prăbușirea pactelor militare" Eisenhower recunoaște că „pactele militare au trebuit să facă față cîte odată unor mari greutăți"

Amintind că „țara și guvernul au făcut greșeli..." mesajul prezidențial spune că „prețul păcii" spre care ar tinde politica externă a S.U.A. „implică schimbări de atitudine, renunțarea la prejudecăți învechite și chiar sacrificarea a ceea ce poate părea unele interes propriu" Toate acestea nu pot însă decît să convingă că în anul curent politica externă a Statelor Unite nu intenționează să se călăuzească după interesele asigurării securității internaționale, a înțelegerii între state și a eliminării încordării. **Acest mesaj „incisiv" cum l-au calificat agențiile de presă occidentale, mizează în continuare pe încordarea în relațiile internaționale — singurul climat favorabil creșterii profiturilor monopolurilor.**

Incidentele provocate la Paris de un grup de huligani fasciști

PARIS — Corespondentul Agerpres transmite: În clădirea velodromului de iarnă a fost organizat un miting al Partidului republican al radicalilor și radical-socialiștilor, prezidat de Mendès-France, liderul acestui partid.

Un grup de huligani fasciști au provocat însă incidente care l-au împiedicat pe Mendès-France să ia cuvîntul. Bandiții au aruncat grenade cu gaze lacrimogene și sticle cu substanțe incendiare. Ei au scandat lozinci reacționare și colonialiste.

Poliția „a reușit să oprească" abia după ce în clădire a izbucnit un incendiu și mitingul a fost întrerupt.

„Incidentele care au avut loc în preajma velodromului de iarnă — scrie în legătură cu aceasta, ziarul „L'HUMANITE" — arată cît se poate de limpede că pericolul pe care-l prezintă pentru democrație bandele fasciste și elementele huliganice nu este cîtuși de puțin de neglijat.

În momentul de față dezbinarea pe care o întreține în rîndurile forțelor de stînga conducătorii unor partide și grupuri ce se pretind „de stînga", nu poate decît să sporească acest pericol. Răspunsul pe care l-au dat liderii acestor partide, și printre ei chiar Mendès-France, la apelurile partidului comunist pentru unitatea de acțiune în lupta antifascistă, răspunsuri prin care aceștia încearcă să nu țină seama de lupta partidului nostru în această luptă, nu contribuie decît la agravarea situației. Pentru a respinge această amenințare este necesară unirea tuturor forțelor de stînga. Numai în felul acesta pot fi înfrînte toate încercările și diversiunile grupurilor provocatoare".

O nouă boală colonială: eden'tă
Desen de CIK DAMADIAN

Eden renunță și la mandatul de deputat în Camera Comunelor

LONDRA 11 (Agerpres). — După ce a demisionat din postul de prim ministru al Angliei, **Anthony Eden a anunțat că renunță de asemenea și la mandatul de deputat în Camera Comunelor.** Într-o scrisoare adresată la 10 ianuarie președintelui asociației locale din circumscripția Leamington and Warwickshire a partidului conservator, A. Eden și-a făcut cunoscută intenția de a renunța la mandatul de deputat, pe care l-a deținut timp de 33 de ani. **Se anunță totodată că A. Eden a refuzat cel puțin provizoriu titlul de pair care i-a fost oferit de regina Elisabeta II-a.** Toate acestea fac să se creadă în cercurile politice din capitala Angliei că Anthony Eden este hotărît să abandoneze la 59 de ani orice activitate politică.

O criză care scoate în evidență divergențele din sînul partidului conservator

LONDRA 11 (Agerpres). — La Londra au loc zilele acestea întrevederile și tratativele în vederea formării noului guvern în locul guvernului Eden care, potrivit constituției britanice, este considerat demisionat odată cu primul său ministru. Corespondenții de presă din capitala Angliei arată că desemnarea lui Harold Mac Millan în postul de prim ministru a provocat surprindere și o vădită nemulțumire în diferite cercuri politice. *„Nimeni, relatează corespondentul agenției UNITED PRESS, nu se gîndea la această alegere, dată fiind scăderea popularității partidului conservator în urma crizei Suezului. Desemnarea lui Mac Millan, continuă același corespondent, constituie o victorie a aripei dreapta a partidului conservator care a reușit să succesorul firesc al lui Eden, Butler, deoarece se opusese invaziei în Suez".* În schimb, aripa de extremă dreaptă din acest partid, nemulțumită de eșecul lui Eden în Egipt, exasperată de „doctrina Eisenhower", l-a împins la putere pe Mac Millan. După cum subliniază și agenția REUTER *„Mac Millan este considerat ca purtătorul de cuvînt al aripei de dreapta care a sprijinit din toată inima intervenția" (este vorba de agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului).*

Astfel, criza de guvern din Anglia a scos la iveală mai violent ca oricînd pînă acum lupta surdă dintre diferitele grupări din partidul conservator.

Corespondentul agenției FRANCE PRESSE la Londra relatează că cele mai multe ziare britanice de vineri *„care nu-și ascund surpriza față de numirea lui Mac Millan"*, atribuie această numire în primul rînd *„influenței personale a lui Churchill și lordului Salisbury"* pe lîngă regina Angliei.

În mod semnificativ agențiile de presă americane — care au salutat cu satisfacție demisia lui Eden — au început acum să discute pe față „eventualitatea" unei crize de guvern similare în Franța. Corespondentul din Paris al agenției UNITED PRESS se întreabă chiar dacă primul ministru francez Mollet nu va demisiona acum cînd „colegul său în aventura eșuată împotriva Egiptului, Eden, și-a părăsit postul".

SPORT

Campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P.R

Un mare număr de iubitori ai tenisului de masă din Capitală au asistat în cursul zilei de ieri în sala sporturilor de la Floreasca la primele întîlniri din cadrul Campionatelor internaționale de tenis de masă ale R.P.R. S-au disputat întîlniri din cadrul primelor două tururi la simplu bărbați și simplu femei și jocurile din primul tur la dublu bărbați.

Proba de simplu bărbați a reunit 63 de participanți. Primul rezultat surprinzător al zilei l-a înregistrat tînărul nostru reprezentant, **Andronache**, care l-a întrecut cu 3—2 pe campionul R. P. Chineze, **Van Ciuan-iao**. Și în turul II, **Andronache** a înregistrat un frumos succes, învingînd cu 3—0 pe bulgarul **Karanecev**. Dintre partidele disputate în turul al doilea cu un rezultat puțin scontat s-a încheiat cea dintre **Matei Gantner** (R.P.R.) și **Hu Bin-ciuan** (R. P. Chineză). Deși condus cu 18—12 în setul decisiv, jucătorul chinez a avut un excepțional final de partidă și a obținut o surprinzătoare victorie cu 3—2.

Iată cîteva din celelalte rezultate înregistrate în proba de simplu bărbați: **Ostroviky** (R. Cehoslovacă) — **Cobirzan** (R.P.R.) 3—2; **Gyetvay** (R.P. Ungară) — **Van Si-țian** (R.P. Chineză) 3—0; **Peterffi** (R. P. Ungară) — **Mikeș** (R. Cehoslovacă) 3—0; **Bubony** (R. P. Ungară) — **Rolland** (Belgia) 3—1; **Vyhnanovsky** (R. Cehoslovacă) — **Tiuan Tia-iu** (R. P. Chineză) 3—1; **Tokar** (R. Cehoslovacă) — **Bottner** (R.P.R.) 3—0; **Reiter** (R.P.R.) — **Uzorinac** (R.P.F. Iugoslavia) 3—1.

În proba de simplu femei își dispută întîietatea 28 de concurente. Iată cîteva rezultate: **Rozeanu** (R.P.R.) — **Tzin Tiun-hui** (R. P. Chineză) 3—0; **Mosoczy** (R. P. Ungară) — **Szasz** (R.P.R.) 3—0; **Sun Mei-in** (R.P. Chineză) — **Barasch** (R.P.R.) 3—0; **Krejkova** (R. Cehoslovacă) — **Magyari** (R.P.R.) 3—1; **Hrușkova** (R. Cehoslovacă) — **Iavory** (R. P. Ungară) 3—0.

Dintre rezultatele înregistrate la proba de dublu bărbați se remarcă victoria obținută cu scorul de 3—0 de cuplul **Harasztosi** (R.P.R.), **Peterffi** (R.P. Ungară) asupra perechii egiptene **Abd Elhav** — **Abou Helf.**

A. PAPAIANOPOL

Astăzi începe turul ciclist al Egiptului

Astăzi începe la Luxor cel de al 4-lea tur ciclist al Egiptului care se desfășoară pe o distanță de 1.750 km în 13 etape.

La cursă participă cicliști din R.P. Bulgaria, R.D. Germană, R.P. Română, R.P. Polonă, R.P.F. Iugoslavia, Danemarca, Maroc, Egipt și alte țări.

Echipa cicliștilor romîni a sosit la Cairo joi după amiază. În aceeași seară sportivii noștri au plecat cu trenul spre Luxor unde au ajuns vineri dimineață. După amiază au făcut un ușor antrenament pe traseul primei etape.

(Agerpres)

POPOARELE ARABE RESPING „DOCTRINA EISENHOWER"

* Un comunicat al guvernului sirian * Demascarea născocirilor despre „pericolul comunist" în Orientul Mijlociu

DAMASC 11 (Agerpres). — La 10 ianuarie, guvernul Siriei a dat publicității un comunicat în care își expune punctul de vedere asupra „doctrinei Eisenhower" cu privire la Orientul Mijlociu. În comunicat se arată că GUVERNUL SIRIEI RESPINGE PRINCIPIUL DREPTULUI DE INTERVENȚIE AL UNEI PUTERI SAU AL UNUI GRUP DE PUTERI ÎN TREBURILE ȚĂRILOR DIN ORIENTUL MIJLOCIU sub pretextul „apărării intereselor acestor puteri". Acest principiu este în contradicție flagrantă cu suveranitatea și respectul față de oricare stat, care stă la baza Cartei O.N.U.

NUMAI ȚĂRILE ARABE SÎNT ACELEA CARE AU DREPTUL DE A ASIGURA APĂRAREA PROPRIEI LOR INDEPENDENȚE ȘI INTEGRITĂȚI TERITORIALE ȘI DE A EXERCITA ÎNTREAGA LOR SUVERANITATE, EXCLUZÎND ORICE INFLUENȚA SAU DOMINAȚIE STRĂINĂ. **În Siria nu există nici o amenințare comunistă la adresa securității, independenței și libertății țării.**

★

CAIRO 11 (Agerpres). — Agenția FRANCE PRESSE reproduce o știre a postului de radio Cairo în care anunță că *comitetul de legătură al Congresului popular arab — Organizație care grupează majoritatea partidelor și organizațiilor din țările arabe — a dat publicității o declarație în care respinge planul Eisenhower pentru Orientul Mijlociu.*

Dezbaterile Adunării Generale a O.N.U

Să înceteze încercările de amestec ale S.U.A. în treburile interne ale R.P. Ungare

O rezoluție ilegală impusă Adunării de către S.U.A.

NEW YORK 11 — Corespondentul Agerpres la O.N.U transmite: La 10 ianuarie Adunarea Generală a încheiat dezbaterile asupra proiectului de rezoluție prezentat de un grup de țări în frunte cu S.U.A., cu privire la crearea unei „comisii" speciale alcătuită din reprezentanții Australiei, Uruguayului, Danemarcei, Tunisiei și Ceylonului având drept scop imixtiunea în treburile interne ale Ungariei sub pretextul „culegerii de informații" etc.

Reprezentantul R.S.S. Bieloruse a arătat că propunerea cu privire la crearea „comitetului" pentru imixtiune în treburile interne ale statului suveran — Republica Populară Ungară, este ilegală și a cerut respingerea proiectului de rezoluție.

Împotriva acestei rezoluții au votat opt delegații: U.R.S.S., Albania, Bulgaria, R.S.S. Bielorusă, Polonia, Romînia, R.S.S. Ucraineană, Cehoslovacia. 10 delegații s-au abținut de la vot: Afganistan, Egipt, Finlanda, India, Iordania, Arabia Saudită, Siria, Sudanul, Iugoslavia și Cuba.

Majoritatea docilă a Statelor Unite din Adunarea Generală a adoptat această rezoluție ilegală care aprobă încercarea amestecului direct în treburile interne ale Ungariei.

★

BUDAPESTA 11 (Agerpres). La 11 ianuarie toate ziarele ungare au publicat declarația guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar în care acesta protestează cu hotărîre împotriva încercărilor de amestec din partea Organizației Națiunilor Unite în afacerile interne ale Ungariei.

Masive concentrări de trupe israeliene la frontiera iordaniei

NEW YORK 11 (Agerpres). La 10 ianuarie conducătorul delegației Iordaniei la O.N.U. a dat citire în cadrul Adunării Generale unei telegrame a ministrului de Externe al Iordaniei. În telegramă se atrage atenția O.N.U. că **la frontiera Iordaniei cu Israelul s-au semnalat în ultimele două zile masive concentrări de trupe israeliene.**

Ministrul de Externe al Iordaniei cere delegației Iordaniei „să atragă imediat atenția secretarului general al O.N.U. și membrilor Organizației Națiuni'or Unite asupra acestor evenimente înainte de a se produce o agresiune".

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● **În după amiaza zilei de 10 ianuarie ambasadorul R.P.R. la Belgrad, Nicolae Guină, trimis extraordinar al R.P.R. la funeraliile președintelui Austriei Theodor Koerner, a transmis Cancelarului Federal Iulius Raab condoleanțe din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale, a Guvernului Romîn și a sa personal, în legătură cu încetarea din viață a eminentului om de stat Theodor Koerner (Agerpres).**

● În Coreea de sud a izbucnit un scandal politic în care este implicat un înalt demnitar lisinmanist. Este vorba de președintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Adunării legislative sud-coreene, Pak Iung Ciun, implicat într-o mare contrabandă de cenzorice. (Agerpres).

● *La 11 ianuarie președintele Finlandei a numit pe ministrul Învățămîntului, I. Virolainen, reprezentat al Uniunii agrarienilor, în funcția de locțiitor al primului ministru. (T.A.S.S.)*

● **La 10 ianuarie a avut loc o întîlnire a conducătorilor Partidului Comunist din Bulgaria cu Pin Cijen, membru al Biroului Politic și secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, Liu Cean-șen, membru al C.C. al Partidului Comunist Chinez, și Cijou Ciuan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Chineze la Sofia. (A.T.B.)**

● Cu prilejul vizitei în Grecia a Selecționatei de fotbal a orașului București, I. Drinceanu, ambasadorul R.P.R. la Atena, a oferit la 8 ianuarie un cocktail la care au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe al Greciei, primarul Pireului și alții (Agerpres).

● *În cercurile autorizate de la Roma s-a confirmat că președintele Republicii Franceze, Coty, va face o vizită președintelui Italiei, Gronchi. Data vizitei nu a fost încă fixată. (Agerpres).*

● La 10 ianuarie a murit la New York, în vîrstă de 67 de ani, cunoscuta poetă chiliană Gabriela Mistral, laureată a premiului Nobel. (Agerpres).

● *La 9 noiembrie au început la Tokio tratativele japono-americane, în legătură cu relațiile viitoare dintre S.U.A. și Japonia. (Agerpres).*

Și în Yemen miroase a petrol...

În timp ce imperialiștii americani pregătesc, cu ajutorul „doctrinei Eisenhower", acapararea regiunii bogate în petrol a Orientului Apropiat și Mijlociu, colonialiștii britanici, neliniștiți de planurile „aliaților" lor, încearcă să-și asigure și să-și întărească pozițiile în această parte a lumii. Nelnvățînd, se pare, nimic din eșecul aventurii lor împotriva Egiptului și din falimentul provocărilor lor împotriva Siriei și Iordaniei, guvernanții englezi au pus la cale o agresiune împotriva Yemenului.

După ce încă în toamna anului trecut au desfășurat o serie de acțiuni provocatoare împotriva Yemenului, forțele armate britanice au trecut la dezlănțuirea unor atacuri împotriva acestei țări. Astfel, la 25 decembrie, trupele engleze au atacat localitatea yemenită Madrubatamer, omorînd locuitori și provocînd distrugeri și apoi, folosind tunuri și mitraliere, au atacat orașul Kataba și împrejurimile sale. În ciuda protestelor guvernului yemenit, colonialiștii britanici au atacat din nou Yemenul la 31 decembrie, bombardînd orașul Harib, și așezările din apropierea lui, iar la 7 ianuarie au pornit o nouă acțiune împotriva teritoriului yemenit cu tancuri și avioane cu reacție, acțiune ce s-a soldat cu uciderea a peste 170 cetățeni yemeniți.

Alegerea Yemenului ca țintă a unei noi agresiuni britanice nu este deloc întîmplătoare. Pe de o parte pentru că acest stat arab independent, ducînd o politică de întărire a solidarității popoarelor arabe în lupta lor pentru apărarea independenței naționale, s-a legat în primăvara anului trecut printr-un acord militar tripartit cu Egiptul și Arabia Saudită și a refuzat categoric aderarea la pactul agresiv de la Bagdad. În același timp, Yemenul întreține relații prietenești cu U.R.S.S. cu care a încheiat un acord de prietenie în octombrie 1955. Pe de altă parte, pentru că populația de origină yemenită din cele vreo 30 de mici sultanate situate la sudul Yemenului și care îi aparțin de drept — ținuturi deosebit de bogate în zăcăminte de petrol — au cerut înapoierea acestor teritorii statului yemenit. Or, aceste sultanate sînt în prezent legate de Marea Britanie prin tratate de așa zis „protectorat", de fapt colonii engleze sadea.

Pentru a-și asigura pozițiile în aceste ținuturi acaparate prin forță și teroare, colonialiștii britanici încearcă să creeze aici o așa zisă „federație" a protectoratelor din Golful Aden, în fruntea căreia ar urma să fie numit un înalt comisar britanic, fapt care ar consfinți ocuparea colonialiștilor. Aceasta în ciuda angajamentului luat de Anglia cu prilejul tratativelor anglo-yemenite din 1950 de la Londra de a menține neschimbat statutul acestei zone în așteptarea reglementării definitive a problemelor de frontieră și de a duce o politică de prietenie cu Yemenul.

Cît valorează un angajament al colonialiștilor britanici au confirmat-o și evenimentele ce au urmat în această regiune. Paralel cu încercările înșelătoare „federației", Anglia a început mituirea șeicilor și sultanilor din aceste ținuturi, oferindu-le din profiturile ce le va realiza din exploatarea petrolului din această regiune 13 la sută, 87 la sută urmînd să revină societăților petrolifere engleze. Refuzul șeicilor și sultanilor nu a împiedicat pe colonialiști să continue lucrările de explorare, ceea ce a dus la ciocniri între aceștia și localnici. Colonialiștii britanici și-au extins în cele din urmă acțiunile lor sîngeroase și asupra Yemenului.

Popoarele arabe, solidarizîndu-se cu cauza dreaptă a Yemenului, cer grabnice măsuri pentru curmarea ei. La apelul lansat de către ambasadorul Yemenului la Cairo, care a cerut tuturor țărilor lumii să intervină pentru curmarea agresiunii, în Egipt a și început înrolarea voluntarilor pentru ajutorarea ponorului yemenit.

Nouă agresiune sîngeroasă dezlănțuită de colonialiștii britanici împotriva unui popor arab pașnic umple de indignare opinia publică mondială, care vede în ea o nouă verigă a lanțului fărădelegilor comise de imperialiștii englezi în goana lor după petrol.

A. STANCIU

SPECTACOLE

TEATRE: *Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.* 19,30: Bărbierul din Sevilla; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30: Zaraza; *Municipal* (sala din Schitu Măgureanu nr. 1) 19,30: Răzvan și Vidra; *Municipal* (sala din str. Al. Popovț 16: Cocoșelul neascultător; *Armatei* (sala din Bd. Magheru) 19,30: De partea cealaltă; *Tineretului* 19,30: Fete rătăcite; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19,30: Domnișoara Nastasia; *Teatrul „C. Nottara"* 15,30: Mătrăguna; 20: Patriotica Romînă; *Operetă* 19,30: Lăsați-mă să cînt; *Teatrul Evreesc de Stat*: 20: Povestea unei iubiri; *Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase"* (calea Victoriei 33—35) 16 și 20: Un hoțat iubește o fată; *Țăndărică* (sala din str. Academiei) 16: Povestea porcului; *O.S.T.A.* (sala Dalles) 20,45: Muzica e viața mea; *Ansamblul M.F.A.* (sala Teatrului Armatei, calea 13 Septembrie) 19,30: Concert și spectacol coregrafic; *Circul de Stat* 20,30: O seară la circ.

CINEMATOGRAFE: *Republica, Elena Pavel, Înfrățirea între popoare, Al. Popov:* Îndrăgostiții; *Magheru, I. C. Frimu, Miorița:* Cînd vine furtuna; *V. Alecsandri, București, Gh. Doja, Al. Sahia, 1 Mai:* Moartea unui ciclist; *Maxim Gorki, Munca, Unirea:* Drumuri și destine; *Timpuri Noi:* Mărul cu merele de aur, visul micuței Mei, Fluierașul fermecat; *Cultural, Central, Doina, G. Coșbuc:* Artistă cu orice preț; *Lumina, Vasile Roaită:* Tata, mama, nevasta și... eu; *Tineretului:* Neastîmpărații; *Grivița:* Cadrilul; *C. David:* Aida; *T. Vladimirescu, Arta:* Primele bucurii; *Moșilor:* Prietene de noapte; *23 August:* Marile manevre; *Donca Simo:* Ganga; *Victoria, Ilie Pintilie:* Dreptul de a te naște, completare; *Lacul Roșu:* *Popular:* Asasinatul din str. Dante; *M. Eminescu:* Fiimul Vagabondul (seria II-a); *Volga, N. Bălcescu:* Corabia viselor; *8 Mai:* Muzică cu bucluc; *Libertății:* „Hoții" de copii; *Olga Bancic:* Muntele bătut de vînt; *Aurel Vlaicu:* Iarbă-mă.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10. Administrația 7.60.10—7.60.20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"